

Gazetemizin 1 aylık gelirini Kürt halkı ile dayanışmak için abluka altındaki ilçelere yolluyoruz!

Faşist ablukayı kırmak,
Direnişle dayanışmayı
güçlendirmek için...
özgür gelecek oku/okut!

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 72

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

4-10 Şubat 2016

Özgür Gelecek'ten

Gazetemiz yayına hazırlanırken

Gazetemizin yeni sayısını hazırlarken Nusaybin'in Gira Mira mevkiinde ülkenin dört bir yanından insanların biraraya geldiği ve Botan yürüyüşüne hazırlandığı direniş nöbeti 10. gününü geride bırakıyordu. Muhabirimizin buradan yaptığı haber ve izlenimleri gazetemize taşıdık ve burada, direniş nöbetinde yerimizi almaya devam edeceğiz.

Gazetemiz yayına hazırlanırken Cizre'de hala 28 kişi göz göre göre katledilmeye devam ediyordu. Son olarak 16 yaşındaki Sultan İrmak isimli genç kadının yaşamını yitirmesiyle ölenlerin sayısı 7'ye ulaşmış ve bölgeye gitmeye çalışan 14 kişilik TTB ve SES üyesi sağlıkçıların ilçeye giriş için yaptıkları tüm girişimler asker engellemesiyle karşılaşmaktaydı. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada PYD'siz Cenevre görüşmeleri başlamış, taraflar birbirine "terörist" derken emperyalistlerin paylaşım kaygısıyla katıldığı sırada Ege Denizi'nden geçmeye çalışan onlarca mülteci sulara gömülmüştü.

Gazetemiz tüm bu yaşananları, devrim ve komünizm şehitlerini andığımız şu günlerde bize yaşatılanların aynı zamanda direniş ve örgütlenme gerekçesi olduğu bilinciy-le, taşıma kaygısıyla hazırlandı.

Geri Dönüşüm İşçileri Derneği:

Özgür Gelecek Muhabiri:

İletişim öğrencileriyle söyleşi

Hakan Ataman:

Sermayenin yeni rant alanı:
Kağıt sektörü
S/04

Nusaybin'de direniş ateşi gün geçtikçe büyüyor
S/06

İLEF'liler hocalarıyla omuz omuza
S/12

"Mültecileri pazarlık konusu yapmak ahlaksızlık"
S/13

Direnişi "bodrum" da BOĞAMAYACAKLAR!

Cizre'de bodrum katına hapsedilen ve gözler önünde günbegün katledilen insanlık, aslında TC devletiyle Kürt halkının arasında kopan bağın da göstergesidir. AmedSpor'un BursaSpor'u yendiği için yaptığı kutlamalara bile tahammül edemeyecek kadar Kürt düşmanı olan TC, 7 kişinin yaşamını yitirdiği ve 21 kişinin hala yaşam mücadelesi verdiği o bodrumda gerçek kimliğini sergilemektedir.

T. Kürdistanı'nda yaşanan faşist saldırıların muhatabı sadece Kürt ulusu ve onun siyasi iradesi değildir. Ülkemizde

verilen demokrasi ve devrim mücadelesinin odak noktası burası olmakta; o bodrumda yaşananlara karşı ortaya konulan mücadele, Kürt ulusal mücadelesiyle, onun talepleriyle ve direnişle ilişkilendirilerek devrimcilik kriteri olarak karşımıza çıkmaktadır.

Devrim ve komünizm şehitlerinin anıldığı bugünlerde onlardan devralınan miras, faşizme karşı verilen direnişin ateşinde pişmelidir! Katliamlara, ablukaya karşı Kaypakkaya'dan Şahverdi'ye şehitlerin cüretini kuşanalım!

Bağdat Caddesi'nde cinsel saldırı

Erkek egemenliğinin kadın düşmanlığına kılıf mı yok!
S/07

İşgal eylemlerinden yansıyan:

Hakim sınıfların ortak mücadele karşıtı zehri:
ŞOVENİZM
S/08

Cenevre görüşmeleri:

TC'nin baki kalan Kürt düşmanlığı
S/09

Gündem

Baharı karşılamak!

S/03

Pusula

Güneşli yürekleriyle zemheriyi parçalayanlara selam olsun!

S/11

Mersin'de okur toplantısı

Mersin: Özgür Gelecek gazetesinin Türkiye'nin farklı illerinde gerçekleştirdiği okur toplantılarına 30 Ocak günü Mersin'de yapılan buluşmayla devam edildi. Yapılan okur toplantısında şu başlıklar ele alındı; gazetesinin önemi ve niteliği, beslenmesi, süreçteki rolü ve politik hedefi, dayanışma kampanyası, doğal muhabirlik tartışması, gazete dağıtımı, büro çalışmasının genel durumu.

Okur toplantısında yapılan tartışmalarda gazetesinin içeriği ve niteliği tartışılırken fikir alışverişi yoluyla tartışma büyütülüp, geliştirilerek gazetesinin içeriğinin beslenmesi konusu da ele alındı. Gazetesinin Türkiye'nin farklı bölgelerine ulaşması, bulunduğu yerlerden beslenmesi fikri üzerine yürütülen tartışma oldukça verimli geçti. Gazetesinin niteliği ve misyonuna dair yürütülen tartışmada, politik gündemi iyi bir şekilde aktardığı şeklinde bir değerlendirme yapıldı. Bu noktada doğal muhabirlik kavramının önemi ve içeriği de devreye sokularak genişletildi.

Gazete kampanyasının genel hedeflerinin tartışıldığı diğer bir başlıkta, kampanyanın okur kitlesini hareketlendirdiği dile getirildi. Mersin'de ise kampanyanın olumlu bir hava yarattığı, Tarsus'ta bir mahallede ise gazete dağıtımlarının başlaması kampanya vesilesiyle gerçekleştiği dile getirildi.

Ankara'da okur toplantısı

Ankara: 31 Ocak günü Ankara'da bir araya gelen Özgür Gelecek okurları, gazetesinin Kürt halkı ile dayanışma kampanyası, gazetesinin dağıtımı ve niteliği ve de Ankara İrtibat Bürosu üzerine tartışmalar gerçekleştirdiler.

T. Kürdistanı'nda devlet tarafından katledilenler ve Şahverdi şehitleri nezdinde tüm devrim şehitleri için gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından okur toplantılarının önemi üzerine konuşma gerçekleştirilen toplantıda, okur toplantılarının alanlardaki gazete dağıtımı üzerindeki toparlayıcı rolüne değinildi. Kampanyanın hareketlilik yarattığını belirten okurlar, bölgeye maddi olarak dayanışmayı sağlamasının yanı sıra katliamları ve beraberinde Kürt halkının direnişini kitlelere taşıma açısından kampanyanın faydalı olduğunu belirttiler. Ancak bunun tek başına yeterli olmadığına, bölgede de olmak gerektiğine vurgu yaptılar. Burada kampanya sürecini örgütleyecek bir komisyon oluşturuldu.

Gazetesinin niteliğine ilişkin ise teorik yazıların çoğaltılması ve yerelden doğru da gazetesinin beslenmesine ilişkin tartışma yapıldı. Toplantıda okurların yazıları için ayrı bir sayfa gibi öneriler de yapıldı.

Ablukaya karşı dayanışma çalışmaları sürüyor

H. Merkezi: Gazetemizin başlatmış olduğu "Faşist ablukayı kırmak, direnişle dayanışmayı güçlendirmek için Özgür Gelecek oku/okut" şiarlı kampanyası dayanışma kapsamında çalışmalar sürüyor. Okurlarımız buldukları alanlarda gerçekleştirdikleri gazete dağıtımlarında halka T. Kürdistanı'nda yaşananları anlatma ve buna karşı ses çıkarma, örgütlenme çağrılarını yapmaktadır.

Çalışmalarımız bu hafta Ocak ayının son haftasında devrim ve komünizm şehitlerini anma etkinliklerine hazırlık kapsamında yapılan çalışmalarla bir arada yürütüldü. Bugün devrim, demokrasi ve komünizm mücadelesinde şehit düşenlerimizi anmanın ancak T. Kürdistanı'nda TC faşizminin topyekün saldırganlığına karşı topyekün mücadeleyi tüm alanlara taşımakla mümkün olacağı bilinciyle gerçekleşen çalışmalardan:

Bursa'dan:

"Dayanışmayı büyütelim"

Özgür Gelecek okurları kampanyanın önemini geniş kitlelere duyurmak için bu hafta Panayır Mahallesi'nde dağıtım gerçekleştirdi. Kampanya kapsamında, kahvehanelerde "Dün Gezi direnişinde halk kendi demokratik talepleri için sokağa çıkarırken devlet tarafında nasıl katlettiyse, bugün de misliyle Kürt halkı katledilmektedir. Kürt halkı üzerindeki faşist ablukaya, baskı ve katliamlara

karşı sesimizi yükseltelim. Bugün Kürt halkı günlerdir kendi ölümlerini dahi sokaklardan, alamamaktadır. Bugün Kürt halkına teslimiyet ve katliamlar dayatılırken, halk bu katliama ve teslimiyete karşı direnmektedir. Bizler de bu direnişi sahiplenelim, dayanışmayı büyütelim" şeklinde konuşmalar yapıldı.

Özgür Gelecek okurları Bursa'da kampanya bitim tarihine kadar her sayıyla birlikte farklı mahalle ve ilçelerde ev ziyaretleri ve kahve çalışmaları gerçekleştirip Kürt halkı üzerindeki yasaklara, katliamlara ve ablukaya karşı devlet terörünü teşhir ederek, direnişle dayanışmayı sürdüreceklərini belirttiler.

İstanbul'da çalışmalar...

Beylikdüzü: Özgür Gelecek ve YDG okurları Gürpınar Mahallesi'nde gazete dağıtımını yaptı. Ayrıca Partizan ve YDG dergisi dağıtımını yapan okurlar halkla T. Kürdistanı'nda yaşanan katliamlar üzerine tartışmalar yürüttüler.

Kartal: Bankalar Caddesi'nde stant açan Özgür Gelecek okurları Ocak ayı etkinliğine yapılan çağrının yanı sıra T. Kürdistanı'nda yaşanan ablukayı kırmak, Kürt halkına destek olmak için gelirini gönderecek gazetesinin dağıtımını yaptı.

Çekmeköy: Aydınlar Mahallesi'nde gazete dağıtımını yapan Özgür Gelecek okurları, mahalle halkına T.

Kürdistanı'nda yaşanan katliamları ve halkın direnişini anlatarak gazetesinin 1 aylık gelirinin de buraya yollanacağını anlattı.

* **Sarıgazi:** Burada okurlarımız günlük planladığımız mahallelere giderek gazete dağıtımını gerçekleştiriyor. 29 Ocak günü Yenidoğan'da "Kürdistan'a ses ver, dayanışmayı büyüt" denilerek gidilen her ev duyarlılık gösterdi. 30 Ocak günü de İnönü Mahallesi'nde yapılan gazete dağıtımında halk hem Kürdistan'ı hem de gazetemizi sahiplendi.

* **Esenyurt:** Pazar girişinde açılan stantla kampanya çalışmalarımızı daha geniş kitleye ulaştık. Gazete sayımızı her hafta artırarak sürdürdüğümüz çalışmamıza mahalle halkının da desteği oldu. Stant sonrası pazar içerisinde ajitasyon ve sloganlarla T. Kürdistanı'ndaki faşist ablukayı teşhir edip halka direnişe destek olma çağrısında bulunuldu. Ayrıca Ocak ayı kapsamında Partizan imzalı bildirileri de dağıtıldı. Bölgedeki esnaf, dernek ve kıraathaneler gezilerek gazete dağıtımını gerçekleştirildi.

Gebze ve Adana'da kampanya çalışması

* **Gebze:** Ulaştepe merkezde, T. Kürdistanı'nda direnen halkla dayanışma için başlatmış olduğumuz kampanya kapsamında okurlarımız, stant kurarak gazetemizi kitlelerle buluşturdu. Sivil polis tarafından yoğun taciz altında gerçekleşen stant çalışması sonrası mahallede dağıtımına yapıldı. Polisin burada da tacizine devam ettiği çalışma ısrarlı bir şekilde sürdürüldü.

* **Adana:** 30 Ocak günü Şakırpaşa'da gazete dağıtımını yapan Özgür Gelecek okurları mahalle halkına devlet terörünü teşhir etti. Halkla güncel gelişmeler üzerine sohbet eden okurlarımız emekçi mahallelerde gazete dağıtımına devam edeceklerini vurgulayarak çalışmalarını sonlandırdılar.

İzmir'de gazete değerlendirmesi

İzmir: Geçtiğimiz günlerde bir araya gelen ÖG okurları, toplantıda aldıkları kararla ilk gazete değerlendirmesini 28 Ocak günü yaptı. ÖG'nin 70. sayısının değerlendirildiği toplantıda, ilk olarak kapak değerlendirildi. Özellikle son kapak ve manşetlerin beğenildiği ancak iç sayfalarda kullanılan fotoğrafların sayfanın ortasında olmasının okunurluğu düşürdüğü, genel olarak fotoğrafları köşelerde kullanmanın daha iyi olacağı dile getirildi.

Değerlendirmede esas olarak 3.

sayfa değerlendirildi. Bu sayıda 3. sayfada yer alan "Kan banyosunda yıkanmak ya da varılacak yere kan için varmak" adlı makale üzerine politik bir tartışma yürütüldü. Makalede yer alan TC devletin faşist baskı ve ablukayı sadece Kürt illerinde değil, Türkiye'nin her yerinde hayata geçirdiğine dair tartışma başta "Ege Kürdistanı" esprisiyle anılmaya başlanan İzmir'in önemli bir örnek olduğu vurgulandı. Bu kısımda farklı fikirlerin de çıktığı tartışma oldukça verimli geçti.

Son kısımda ise HDK Gençlik Meclisleri üzerine YDG'nin değerlendirmesi tartışılarak, HDK'nın son durumu üzerine tartışma devam

etti. Son olarak HDK Kongresi'ne giden arkadaşın aktarımı ve sorulan sorularla tartışma sonlandı.

Gazetesinin kampanyası kapsamında İzmir'de dağıtımlar eskiye oranla artırıldı. 3 ayrı bölgeye yapılan dağıtımlarda farklı bölgelere açılmanın ve kampanyayı politik olarak kitlenin gündemine sokmanın önemli bir aracı haline getirilmesinde önemli oldu.

Kampanyayı duyurabildiğimiz herkese duyurma perpektifi ile hareket edilerek, Kemeraltı'nda esnafa ve birçok ilçede derneklere kadar gazetesinin kampanyası taşınmış olurken, bizleri de hareketlendiren bir yerde durmaktadır.

BAHARI KARŞILAMAK!

Başkanlık ve yeni anayasa tartışmaları Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın "Türk tipi başkanlık" açıklamalarıyla yeniden Türkiye'nin gündemine girdi. Yapılan açıklamalardan ortaya çıkan önümüzdeki süreçte başkanlık tartışmalarının yeni anayasa yazımı çalışmalarına paralel şekilde ilerleyeceği ve bu amaçla yeni bir seçimin dahi gündeme getirilebileceği yönündedir. "Milli ve yerli" söylemleriyle beslenen faşist propagandanın yanında "terörle mücadele" adı altında halka yönelik faşist saldırganlığın kesintisizce sürdürülmesi bu yönelimi doğrulayan bir özellik arz ediyor.

Bu açıklamalarla birlikte "Türk tipi başkanlığın" otoriterleşmeden faşizme doğru evrileceği yönlü tartışmalarda ortalarda gezmeye başladı. Bu türden yaklaşımlar Türk devlet yapısının tarihsel gelişimini ve tarihini doğru değerlendirememenin ürünüdür. Türk devleti kuruluşundan itibaren faşist bir yapıya sahiptir ve parlamento, siyasi partiler bu faşist yapının örtüsü işlevi görmüştür. TC tarihinde birkaç kısa dönem hariç burjuva demokrasininin kırıntıları bile yaşanmamıştır. Diğer bir ifadeyle ne AKP'nin politikaları Türk devletini faşistleştirmiştir ne de R. T. Erdoğan'ın "Türk tipi başkanlık" talebi faşizmi getirecektir. Zira faşizm zaten vardır!

Türkiye'de yeni anayasanın ve başkanlık rejimiyle faşizmin geleceğini söyleyenler gerçekte bir yandan faşist bir Cumhuriyet zemininde anlaşmış bulunan hakim sınıf klikleri arasındaki dalaşın üzerini örtmekte, öte yandan da zaten fiili olarak var olan bir gerçeği de yok saymaktadırlar. Ki bizzat R. T. Erdoğan Türkiye'nin halihazırda faşist özünün değil ama "yönetim sistemi"nin değiştiğini; "ister kabul edilsin ister edilmesin, Türkiye'nin yönetim sistemi bu anlamda değişmiştir. Şimdi yapılması gereken bu fiili durumun hukuki çerçevesinin yeni bir Anayasa ile netleştirilmesi, kesinleştirilmesidir" sözleriyle ilan etmişti. (15 Ağustos 2015)

Bu "yeni sistem" in nasıl hayata geçireceğini ise R. T. Erdoğan kaymakamlarla yaptığı toplantıda ifade etmektedir: "Mevzuat şöyledir, böyledir. Mevzuatı koyun şöyle bir tarafa yeri geldiğinde, ben bunu bu şekilde yaparım deyin ve yapın." (26 Ocak) Bu sözler Türkiye'deki rejimin faşist yapısına, keyfiliğine ve hakim sınıfların devleti yani kendi sınıfsal çıkarları mevzu bahis olduğunda, kendi yasalarına bile uymadıklarına iyi bir örnektir. Ancak bunun R. T. Erdoğan'la başladığını iddia etmek doğru değildir. TC devleti kurulduğu günden bugüne, "takrir-i sükun"larla, "örfi idare"lerle, sıkıyönetim ve OHAL'lerle yönetilmiştir. Şimdi buna "özel güvenlik bölgeleri"yle "fiili durum" eklenmiş durumdadır. T. Kürdistanı'nda yaşananlar bu "yeni sistem" in göstergesi olduğu kadar, "eski sistem"den özde bir farkı olmadığını da anlatmaktadır.

Başkanlık rejimiyle Türkiye'ye faşizm gelmeyeceği, zaten var olan faşist sistemin kimi aksayan yönlerinin düzeltilmesi ve tahkim edilmesinin hedeflendiği açıktır. Bu açıdan R. T. Erdoğan "başkanlık sisteminin kişisel olmadığını" söylerken hem yalan hem doğruyu söylemektedir. Yalan söylemektedir çünkü başkanlık talebiyle gerek hakim sınıflar içindeki dalaşın etkisi ve gerekse de halka karşı işlediği suçlar nedeniyle kendi konumunu daha fazla güvence altına almayı amaçlamaktadır. Doğru söylemektedir çünkü başkanlık sistemi "fiili durum"u yasalastırarak, faşizmin ülke içinde ve dışında saldırganlığının sürdürülmesine, emperyalist efendilerin taşeronluğunun daha iyi yerine getirilebilmesine olanak tanıyacaktır.

Her şart altında hakim sınıfların yeni anayasa oyunu ve başkanlık tartışmaları, halka yönelik saldırılarının süreceği anlamına gelmektedir. Nitekim yeni anayasa ve başkanlık tartışmaları eşliğinde gerçekleştirilen MGK toplantısında, hem içeride hem de dışarıda saldırı politikasının tüm hızıyla sürdürülmesi kararı alındığı açıklanmış durumdadır. Bunun anlamı faşizmin "terörle mücadele" adı altında başta Kürt ulusu olmak üzere, ilerici ve devrimcilere, kendisine biat etmeyen herkese saldırmaya devam edeceğidir. Bu faşist saldırganlığın esas hedefinde halk olmakla birlikte, rakip hakim sınıf kliği de üzerine düşen payı almaktadır. Ancak onları bir arada tutan temel faşist Cumhuriyet olması, dalaşlarının sadece bu faşist yapının tonunun ne olacağı siyasetine itmektedir. Faşizmin "İslamcısı" da Kemalist'i de aynı ortak paydada; sistemin bekası adına işçi sınıfı ve halk düşmanlığını sürdürmektedir ve sürdürecektir de!

Nitekim faşist Cumhuriyetin düşman olarak kodladığı Kürt ulusuna yaklaşım ve Kürt düşmanlığı, hakim sınıf kliklerini aynı çizgide birleştirmeye devam etmektedir. CHP'nin oy hesabıyla Kürt halkına yaklaşımının sahteliği en son Suriye Kürtlerinin temsilcisi PYD'nin Cenevre görüşmelerine çağrılmama tartışmalarında aldığı tutumda görülmektedir. CHP ise iktidar dalaşında halk kitlelerinden destek almak için "sol" yüzünü göstermeye çalışmakta ancak Suriye için Cenevre'de kurulacak masaya Kürtlerin katılmaması için AKP ile aynı çizgide buluşmaktadır.

Cenevre'ye çağrılmamak ve kendi çizgisinde ısrar

Suriye'de savaşı bitirmek adı altında emperyalistlerin yeniden sahnelendiği Cenevre görüşmeleri, daha başından toplantıya Suriye Kürtlerinin temsilcisi PYD'nin çağrılmamasıyla gerçek rengini belli etmiş durumdadır. Bu yaklaşım emperyalistler ve bölge gericiliğinin, Suriye'de savaşı bitirmekten çok tribünlere oynamaya devam ettikleri, savaşı diplomasi koridorlarında pazarlıklarla sürdürdükleri anlamına gelmektedir. Çünkü gerçekten savaşı bitirmek isteyenler, sahada Cihatçı ör-

gütlenmelere karşı en etkili darbeleri vuran güçleri muhatap alırlar. Bu nedenle emperyalistler ve bölge gericileri, bölgede en önemli güçlerden biri ve kendi çizgisini izlemekte ısrarlı olan Suriye Kürtlerini masaya çağırılmayarak gerçek niyetlerini ortaya koymuş durumdadır.

PYD'nin Cenevre'ye çağrılmamasını sadece Türkiye'nin istememesine bağlamak yanlış olur. PYD'nin önerdiği modelle hem emperyalistler hem de bölge gericiliği tarafından mesafeli yaklaşıldığı, Suriye Kürtlerinin kendi çıkarlarını öncelleyen bir strateji izlemesinin bu güçleri rahatsız ettiği ortadadır. Bu durum PYD'nin sadece Türkiye değil, emperyalistler ve diğer bölge gericileri tarafından Cenevre'ye çağrılmamasında etkili olmuştur. Cenevre tartışmaları aynı zamanda emperyalistler ve bölge gericiliği tarafından Suriye Kürtlerini kendi tarafına çekme mücadelesi olarak da tanımlanabilir. Bu noktada zaten masada yer almayacağı söylenen PYD, haklı olarak Cenevre'den çıkacak sonuçların kendilerini bağlamayacağını ilan etmiş durumdadır.

Bu durum bile başlı başına Suriye Kürtlerinin öncülük ettiği Rojava yönetiminin kendi çizgisini izlemeye devam edeceğini, emperyalistler ve bölge gericilerinin dümen suyuna girmeyeceğini göstermektedir. Suriye Kürtlerinin emperyalistler ve bölge gericiliğiyle görüşmeler yapması, kimi ittifaklar içine girmesi, sürdürdüğü mücadelenin doğası gereği anlaşılmalıdır. Burada temel belirleyici olan nokta, Suriye Kürtlerinin öncülüğünde Rojava Kantonlarının kendi kendilerini yönetme isteği, bağımsız çizgilerini hayata geçirme iradesidir.

Bu irade olduğu müddetçe, Suriye'deki savaşta kazanmaya devam edecek olan, Suriye Kürtlerinin öncülüğünde Rojava Kantonları olacaktır. Suriye Kürtlerinin bu kendi siyasetini izleme, emperyalistler ve bölge gericiliğinin dümen suyuna girmeme iradesi kırıldığı oranda kaybeden başta Suriye Kürtleri olmak üzere, Rojava'da yönetime katılan diğer azınlık milliyetler olacaktır.

Direnişin destekçisi değil aktif bileşeni olmak

Cenevre vesilesiyle yaşanan gelişmeler,

emperyalistler ve bölge gericiliğinin, saldırılarını sürdüreceğini göstermektedir. Bunun karşısında direnişin de süreceği açıktır. Türk hakim sınıfları da bu gerçeğin farkında olarak genel olarak Suriye özel olarak da Suriye Kürdistanı'nda kaybetmelerinin ardından aynı durumun T. Kürdistanı'nda da yaşanmaması için bir ön alma hamlesi yapmışlardır. Faşizm eğer azgınca saldırmazsa kaybedeceğinin korkusuyla meseleye yaklaşmakta, bir keaa sorunu olarak görmektedir. Bu durum beraberinde her türlü yol ve yöntemin kullanılarak Kürt ulusuna ve onun siyasi iradesine boyun eğdirmenin devreye girmesine neden olmuştur.

T. Kürdistanı'nda yaşanan faşist saldırganlığın muhatabının sadece Kürt ulusu ve onun siyasi iradesi olmadığını bilmesi önemlidir. Ülkemizde Kürt sorunu demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. Bu anlamıyla devrimci mücadelenin ilgi alanına girmekte; Kürt ulusal mücadelesiyle, onun talepleriyle ve direnişiyile ilişkilendirilip ilişkilenebilecek devrimcilik kriterlerini belirlemektedir!

Kürt ulusunun tam hak eşitliği ve belli bir statü talebiyle verdiği mücadeleyle, Türkiye devrimci ve demokratik güçlerinin demokrasi mücadelesi iç içe geçmiş durumdadır. Bu somut durum beraberinde T. Kürdistanı'nda verilen direnişin sadece destekçisi değil aktif bir parçası olmayı, Kürt ulusal hareketiyle her alanda eylem birliği içinde bulunmayı getirmektedir. Faşizmin bu saldırganlığına karşı, başta mücadelenin silahlı biçimleri olmak üzere, bütün mücadele araçlarının kullanılarak yanıt olunması, bunun pratik adımlarının örülmesi, Türkiye devrim ve demokrasi mücadelesi açısından tayin edici bir önem taşımaktadır.

Önümüz bahar! Devletin azgınca saldırısının, bütün güçleriyle yüklenmesinin ve acele etmesinin bir nedeni de budur. Bahar gelmeden direnişi ezmek böylece küçük de olsa bir zafer kazanmak istemektedir. Faşizmin bu arzusuna direnişi büyütürken yanıt olmak, onun hevesini kursağında bırakmak, halka karşı verdiği savaşı daha baştan kaybettiğini göstermek için bir adım daha öne çıkalmak, örgütlenebilir. Direnişin ve mücadelenin aktif parçası olalım. Baharı böyle karşılayalım!

Renault işçileri mücadeleye devam ediyor

H. Merkezi: Bursa'da Renault işçileri maaşlarına ek zam talebiyle eylemlerine devam ediyor.

Evrensel'de yer alan habere göre işçiler, Birleşik Metal-İş 5 Mayıs Şubesi'nde işçileri temsil eden 172 UET (en küçük üretim birimi) sözcüsünün de katıldığı bir toplantı yaptı.

Yapılan toplantıda asgari ücret zammı sonrası yaşanan ücret adaletsizliğinin bir an önce giderilmesi için fazla mesaiye kalmama eylemine devam edilmesi, vardiya çıkışlarında yapılan toplu yürüyüşlerin bir önceki toplantıda karar aldıkları gibi pazartesi ve perşembe günleri gerçekleştirmeye devam etme kararı alındı. İşyeri temsilcilik seçimlerinin bir an önce yapılması için harekete geçilmesini de isteyen Renault işçileri, seçimlerin Şubat ayı içerisinde yapılmasını karara bağladı.

Şişecam işçileri aileleriyle Şişecam'a yürüdü

İstanbul: 29 Ocak günü, işten atıldıkları için iki ayı aşkındır direnişte olan Şişecam işçileri, Kanyon AVM önünden Şişecam Genel Müdürlüğü'ne yürüyerek topladıkları imzaları teslim etti.

Kanyon AVM önünde toplanan Şişecam işçilerinin yürüyüşüne DDSB, DERİ-TEKS, Devrimci Tekstil İşçi Sendikası, VİD-DER gibi birçok sendika ve emek örgütü destek verdi. Partizan, ESP, HDP gibi kurumlar da eylemde yerini aldı.

Sloganlar eşliğinde Şişecam Genel Müdürlüğü önüne gelen işçiler, topladıkları imzaları Şişecam yönetimine teslim etti. Basın açıklamasını Şişecam işçileri adına okuyan İsmail Yılmaz "Kristal-İş Sendikası ve Şişecam işvereni işbirliği yapmıştır. İşbirlikçi sendika istemiyoruz. Şişecam işverenin bu haksız ve hukuksuz uygulamasına son verip yaptığı yanlıştan dönmesini ve bizleri tekrar mevcut haklarımızla işe almasını talep ediyoruz" şeklinde konuştu.

Sermayenin yeni rant alanı: Kağıt sektörü!

İstanbul: Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın, firmaların, sokakta kağıt toplayan atık kağıt işçilerinden atık alması durumunda 140.000 TL ceza ödeyeceğini bildiren tebligatı, kağıt işçilerinin elindeki atığın düşük fiyattan alınmasına neden olurken, bu sektörle geçimini sağlayanların ekmeğine de taş koydu.

Bu düzenleme esas olarak 2005 yılında yürürlüğe konuldu. Ancak 2005 yılından bu yana denetim eksikliğinin de etkisiyle düzenleme gerçek hayatta karşılık bulmadı ve Suriyeli sığınmacıların da atık kağıt toplamaya başlamasıyla artan atık kağıt işçisi sayısı, bakanlığı yeniden harekete geçirdi.

likli tartışabilmek adına Geri Dönüşüm İşçileri Derneği Başkanı **Dinçer Mendilloğlu** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

Mendilloğlu bu yasanın ilk olarak 2005'te Avrupa Birliği Uyum Yasağı gereği İsviçre standartlarına ve yasalarına göre yapıldığını bildirerek, "Yaklaşık sıfır atık projesi var. İsviçre'de, Norveç'te neredeyse atıklarının tamamını dönüştürüyorlar. Çok düşük bir miktarla Türkiye'ye de oraya dahil oldu. 2005'te bölgeye yönelik bir uygulama getirmeye çalıştılar. 2005 Ağustos'ta yasağı çıkarttılar. Ama pek uygulanmadı. 2011'de büyük üretici firmaların girmesiyle bu işin sektörel bo-

olan lisanslı kurum ve kuruluşlara verebilir. İkincisi ise; yetkilendirilmesi olmayan kişi ve kuruluşlar lisansı olmadığı sürece atık toplayamaz. İkincisi tamamen kağıt işçilerine yönelik. Üçüncü yasak ise; oluru ya toplandı bu atıklar, herhangi bir işletme ve lisanslı firma bu atıkları alamaz. İlgili maddede sokaktan atık toplanması kesinlikle yasaktır.

Esas işler acısı olan durum ise, atık toplayıcılarının toplum için ciddi bir tehdit unsuru oluşturduğu algısını ön plana çıkarıyorlar. Güya taşıdıkları hastalıklardan, kılık kıyafetlerine kadar bir dizi gerekçe öne sürüyorlar. Bir de bu sektörde çok küçük yaşlarda ve yaşlı insanların çalıştığını öne sürüyorlar. Sözüm ona tamamen bu olumsuzlukları ortadan kaldırmak için harekete geçmişler yani.

- Peki, siz dernek olarak nasıl bir süreç başlatmayı düşünüyorsunuz konuya ilişkin?

- Sınıf hareketi içerisinde izleyebileceğimiz metotlar bu alanda birbir oturmuyor. Mesela bu alanda çalışan birçok işçiyi zor engelledik. İşçiler firmaları hedef almaktan ve direkt yakıp yıkmaktan yanaydılar. Ancak biz hakkımız olanı olması gerektiği gibi almaktan yanayız.

Onun için mücadelede yol ve yöntem geliştirmek için kullanacağız tüm çabalarımızı. Ve işçileri de bu şekilde ikna ettik.

Basın açıklamaları yürüyüşler vs. düşünüyorduk ancak HDP ve CHP'nin meclise sunduğu soru önergesini duyunca biraz bekleme tercih ettik. Bu soru önergesinin ardından bakanlık bir açıklama yaptı ve kağıt alıcılarına kesilen para cezasını kaldıracağını duyurdu. Tabii bu durum sürecin bittiği anlamına gelmiyor, tam tersine özellikle de bizim için asıl süreç şimdi başlıyor. Dernek olarak işçilerin yanında olmaya ve mücadele etmeye devam edeceğiz. Önümüzdeki süreçte duruma göre eylem ve etkinliklerle sesimizi duyurmaya çalışacağız.

Bu proje ile atıkları, sokaklarda sürekli gördüğümüz emekçi kağıt toplayıcılarının yerine AB standartlarında firmaların yapması planlanıyor. Elbette ki çıkan her yeni yasada olduğu gibi bu yasada da emekçinin cebine kilit vururken egemenlerin rant sahalarını genişletiliyor... Her gün soğuğa, yağmura, kara aldırış etmeden kilolarca ağırlıktaki atıkları, çöpleri karıştırarak toplayan ve geçimini sadece buradan sağlayan kağıt toplayan emekçiler, bu uygulamanın en mağdurları oldu. Bir de hiçbir yerde iş kapısı aralayamayan mülteciler. Bu alanla ilgili yapılan planları ve projeleri tam anlamıyla bilmesek bile, saldırıların amaçlarını ve hedeflenen tahmin etmemiz hiç zor değil; **RANT!**

Biz de konuyu biraz daha derin-

yutu gün yüzüne çıktı ve yasa revize edildi. Ayrıca üçe ayrılıyor" dedi.

- Bu yasakları biraz açabilir misiniz?

- Birinci yasak atık tüketicisine; toplumda atığı her kim tüketiyorsa bu atıkları yetkisi olmayan kimseye veremez. Yani sokaktaki kağıt emekçilerine, apartman görevlisine veremez. Ancak yetkilendirmesi

Partizan ve DDSB'den saldırıya uğrayan Dev-Tekstil'e ziyaret

İstanbul: 23 Ocak günü Esenyurt ve Sarıgazi'de eşzamanlı bir şekilde katliamlara karşı 1 günlük nöbet eylemi yapma kararı alan Dev-Tekstil'in Esenyurt'taki eylemine dönük polis saldırısı gerçekleşmişti. Partizan ve DDSB ise 26 Ocak günü bu saldırıya ilişkin Dev-Tekstil'i ziyaret etti.

Eylem sonrası Dev-Tekstil üyesi 3 kişinin T. Kürdistanı'ndaki faşist ablukayı protesto amaçlı 2 günlük açlık grevi başlatması üzerine Esenyurt Partizan ve DDSB işçileri ziyaret etti ve saldırılara karşı işçilerle birlik ve dayanışma içerisinde kalınacağını belirtti.

Tekstil işçilerinden ek zam talebi için iş bırakma eylemi

“Davutpaşa’yı unutmayaçaz”

H. Merkezi: İstanbul-Davutpaşa’da yaşanan işçi katliamının 8. yılında, ölenlerin ve yaralananların yakınları, olay yerinde hayatını kaybedenleri andı. Anmaya katılanlar, “**Davutpaşa’yı unutmamak, unutturmayacağız**”, “**Sorumlular yargılsın, adalet istiyoruz**” yazılı dövizler taşıdı. Patlamanın olduğu yere yürüyen kitle saygı duruşunun ardından basın açıklaması yaptı.

Patlamada hayatını kaybeden **Kadir Cesur**’un eşi **Arzu Cesur** açıklama yaparak “**8 yıldır her gün yüreklerimizde meydana geliyor aynı patlama. 8 yıldır hergün yüreklerimiz dağlanıyor, acılarımız taptaze. Acımız birleştirdi bizi. Tam 8 yıldır adalet arayışımız sürüyor. Biliyoruz ki adalet isteğimize verilen destek güçlendikçe, çalıtırken hayatını kaybedenlerin sayıları azalacak**” dedi.

H. Merkezi: Mersin Serbest Bölge’de kurulu Trend Tekstil’de işçilerin bir süre önce dile getirdiği ek zam talebi kabul edilmeyince, işçiler 30 Ocak günü iş bıraktı.

Asgari ücret zammının ardından diğer ücret grupları içinde iyileştirme/ek zam isteyen işçiler metal işkolunda olduğu gibi tekstilde de mücadeleyi sürdürüyor.

Trend Tekstil’de 28 Ocak günü patronla işçi temsilcileri arasında yapılan görüşmede patron asgari ücrete yaptığı zammı açıkladı. Zam en düşük 1300 TL en yüksek 1400 TL olarak hesaplandı. 1300-1400 TL arasında da 1325-1350-1375 TL şeklinde sınıflandırma yapıldı. Patronun işçileri sefalet ve yokluğa terk eden zam dayatması karşısında işçiler “**Bu durumu kabullenmemiz**

imkansızdır” diyerek bir araya geldi. İşçiler, %30’luk zammın tamamının uygulanmasını istedi.

İşçi temsilcileri bir araya gelerek bir açıklama yayınladı, İşçilerin gerçekleştirdiği açıklamada, Pazartesi günü son bir toplantı daha yapılacağı bildirilerek, “**Pazartesi günü yapılacak toplantı da ya istediğimiz verilecek ya da tazminatlarımızın tamamını ve geçmişe dönük tüm alacaklarımızı yasal yollarla alacağımızdan kimsenin şüphesi olmasın. Çıkış için atılacak imzalar noter huzurunda olacaktır, aksi bir şekilde imzalar atılmayacaktır**” denildi.

İş bırakma eylemine başka bir fabrikadan destek

Patronun taleplerini kabul etmemesine tepki gösteren işçiler ise artık yeter diyerek iş bıraktı. İşçiler haklarını yedirmeyeceklerini vurguladılar. Öte yandan, Mersin Serbest Bölge’de kurulu Süperstar fabrikasında da işçiler ayaklandı ve iş bıraktıklarını duyurdu. Bir Süperstar işçisi hakları için başlattıkları direnişin nedenlerini şu şekilde anlattı; “**Arkadaşlarla toplandık, bizi bilgilendirsin diye patron gelmedi. Personel şefi konuşma yaptı. Dedi ki ‘size en fazla 1400 TL verebilir, ancak daha fazla, 1401 TL veremeyiz. Tatil yaptık eve gidin’ dediler.**” Her iki fabrikada da iş bırakan işçiler direnişlerine devam etmeye kararlı.

İnci Plastik işçileri temsilcilerine sahip çıktı

H. Merkezi: İnci Plastik işçileri, sendikaları Öz İplik-İş’in genel merkez yönetimi tarafından görevden alınan işyeri temsilcilerinin görevlerine iade edilmesini istedi.

Gebe meydanında halka seslenen işçiler, Öz İplik-İş’in örgütlü olduğu diğer illerdeki işçilere de bu keyfi tutuma karşı çıkma çağrısı yaptı. “**İşçiler burada sendika nerede**”, “**Direne direne kazanacağız**”, “**İşçiyiz haklıyız kazanacağız**” sloganlarını atan işçiler, taleplerinin kabul edilmediği halde eylemlerin artarak süreceği uyarısında bulundu.

İmbat işçileri direnişte

Manisa: Soma Eynez Tepesi’nde bulunan İmbat Madencilik önünde günlerdir maden işçilerinin çadır direnişi devam ediyor.

19 Ocak’ta jandarma işçilerin çadırına saldırmıştı. Saldırının ardından **Volkan Çetin** ve **Gökhan Ayaydın** isimli işçiler gözaltına alınmıştı. İşçiler serbest bırakılır bırakılmaz direniş alanına geri dönerek gece saat 01.00’de direniş ateşlerini yakarak haklı mücadelelerine devam ettiler.

İşçiler yapılan kötü hava koşullarına ve saldırılara rağmen direnişlerine devam ediyorlar ve kazanana kadar da direnmeye devam edeceklerini söylüyorlar.

Sağlık emekçileri abluka altındaki yaralılar için devrede

H. Merkezi: Cizre’de sığındıkları bodrumda 8 gündür hastaneye kaldırılmayı bekleyen yaralılar, ambulans gelmediği için yaşamını yitiriyor. Yaşamını yiti-

renlerin cenazelerini almak, yaralıları hastaneye kaldırmak için 31 Ocak günü TTB ve SES devreye girdi.

Yaralıların bodrumdan çıkartılması

için insani koridor açma ve müdahalede 9 hekim, 4 hemşire ve 1 ambulans şoförünün bulunduğu gönüllü 14 sağlık emekçisi, HDP milletvekilleri aracılığıyla bakanlıklara Cizre’ye giderek yaralıları kurtarmak istediklerini ilettiler.

Rize’de işçilere saha temizliği işkencesi

H. Merkezi: Rize’nin Pazar ilçesinde Kaymakamlık, Gençlik ve Spor Hizmetleri Müdürlüğü’ne ait sentetik çimle kaplı futbol sahasını kardan temizleme gerekçesi ile işçilere işkence yaptı. Kaymakamlık İŞKUR bünyesinde geçici süreyle işe alınan güvencesiz 50 işçiyi 1.5 saat boyunca kar içinde yürüterek sahayı temizlemeye zorladı. Kar içinde ve soğukta 1.5 saat yürütülen işçilerin ayaklarında kışlık ayakkabı dahi olmadığı, ıslandıkları görüldü. Pazar ilçesinde Gençlik ve Spor Hizmetleri Müdürlüğü’ne ait sentetik çimle kaplı futbol sahasında veteranlar ligi için Pazar günü yapılacak karşılaşmalar nedeniyle hazırlanma emrinin Kaymakam tarafından verildiği belirtildi.

İşçilerin kar içinde yürütülmesinin ardından görüntüler basına yansıdı. Rize Pazar Kaymakamı açıklama yap-

mak zorunda kaldı. Yurt gazetesinde yer alan habere göre Pazar Kaymakamı **Selçuk Aslan** yaptığı açıklamada, karla kaplı sahanın zemininin temizlenmesi için işçilerin çalıştırılması talimatını kendisinin verdiğini belirterek, “**İşçilerin futbol sahası zemininde yürütülmesi olayı bana da intikal etti. Böyle bir yöntem talimatını ben vermedim. Bu doğru ve insancıl bir yöntem değil. Böyle bir talimat vermem de mümkün değil. Olayla ilgili inceleme başlattım. Oradaki görevlilerin böyle bir uygulama yaptırıldığından bahsediliyor. Bu yöntemi uygulatan kimse bunun cezasını ödeyecek**” dedi.

Erdoğan’ın kaymakamı Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan 26 Ocak’ta kaymakamları Saray’a

toplamaş “**Statükonun gardiyanlığını yapan bir bürokrasi, ülkeye sadece patinaj yaptırır. Sizden ricam bu. Mevzuat şöyledir, böyledir. Yeri geldiği zaman koyun mevzuatı bir tarafa, siz zihinsel inkılabınızı devreye sokun ‘Ben bunu bu şekilde yaparım’ deyin ve yapın**” diye konuşmuştu. (**Kaynak: sendika.org**)

İşçilere işkence: Kar erisin diye 1,5 saat yürütüldüler

Fazla mesaiye karşı eylem yapan hekimlerin sözleşmesi feshedildi

H. Merkezi: Cumartesi günü çalışma dayatmasına karşı eylem yapan hekimlerin sözleşmelerinin feshedilmesi üzerine TTB 30 Ocak günü bir açıklama yaptı. Açıklamada, 23 bin aile hekiminin tümü de işten atılsa baskılara boğun eğilmeyeceği belirtildi.

Anadolu Sağlık Merkezi (ASM) çalışanları cumartesi günü çalışma dayatmasına karşı eylem yaptı, eylem yapan hekimlerin sözleşmesinin feshedilmesi üzerine Türk Tabipler Birliği (TTB) bir açıklama yaptı.

TTB Aile Hekimliği Kole’ndan yapılan açıklamada, aile hekimlerinin fazla çalışma dayatmalarına karşı mücadelesinin süreceği belirtilerek, “**ASM çalışanlarının mücadelesi haklı ve meşru olduğu için zaten kazanılmıştır, tüm sağlık çalışanlarını da işten atmaya kalksanız hakkımızı korumaya devam edeceğiz ve kazanacağız**” denildi.

Sivil Savunma Birlikleri Genel Koordinasyonu kuruldu

H. Merkezi: T. Kürdistanı'nda devletin imha ve katliamlarına karşı halkı savunmak için kurulan Sivil Savunma Birlikleri (YPS) ortak bir koordinasyon oluşturdu.

Özyönetimin ilan edildiği ilçelerde TC devletinin halka dönük saldırılarına karşı savaştan YPS yaptığı askeri bir törenle genel koordinasyonunun ilanını kamuoyuna duyur-

du. Törende yapılan açıklamada, "işgalci güçlerin" direniş alanlarına girişine izin verilmeyeceği belirtildi. Halkı savunmanın temel ilke olduğunu dile getiren YPS Genel Koordinasyonu, öz savunma direnişine başta Kürt gençleri olmak üzere tüm halkın seferberlik ruhu ile katılmasını istedi.

Nusaybin'de direniş ateşi gün geçtikçe büyüyor

Nusaybin: Cizre'deki faşist ablukayı kırmak için **Büyük Botan Yürüyüşü**'nün başlayacağı Nusaybin'in **Girê Mîra** köyünde direniş nöbeti gün geçtikçe büyüyor.

Türkiye'nin her tarafından direniş nöbetine katılım sağlanırken İzmir'den de heyetin Nusaybin'e gideceğini öğrenir öğrenmez heyete katıldık. Polis tüm engelleme girişimlerine rağmen İzmir'den Nusaybin'e doğru yola çıktık. Kızıltepe'ye geldiğimizde kolluk kuvvetlerinin engellemesiyle karşılaşırken farklı yollardan direniş nöbetinin yapıldığı Girê Mîra köyüne ulaştık.

Köye ulaştığımızda ilk olarak gözüme köyün giriş-çıkışında, dört bir tarafında direnişçi arkadaşların nöbet tuttuğu çarptı. Bu halkın kendi güvenliğini birlikte organize bir şekilde aldıklarını gösteriyordu. Her yeni gelen ilk olarak "*heval beni de nöbete yaz*" direk nöbet tutmaya ilgisini gösteriyordu.

Komün bir yaşam kuruldu

Köye geldiğimizde köydeki direnişçilerin komünal bir yaşam kurmuş olduğu Halk Evi'ne geçtik. Burada Türkiye'nin dört bir tarafından gelmiş insanlarla karşılaştık.

Dediğimiz gibi Halk Evi'nin içerisinde tamamen komünal bir yaşam kurulmuş durumda. Burada direnişçiler dayanışma içerisinde birlikte hareket ediyorlar. Yemekler birlikte yapılıp birlikte yeniyor, büyük misafir odalarında hep birlikte kalınıyor. Dayanışma ve birliktelik üzerine kurulmuş bir yaşam var.

Girê Mîra köyüne farklı uluslardan, inançlardan insanlar direniş büyütme için gelmiş durumda. Farklı farklı yerlerden ve yerelden insanlarla yapmış olduğumuz sohbetlerde faşist ablukayı kırmak için kararlı olduklarını sıklıkla dile getiriyorlar. Konuşmalardan ablukanın kırılacağına dair inancı hissedebiliyoruz. Ve sohbet ettiğimiz hemen hemen herkes dayanışmayı büyütme için buraya gelmenin önemi üzerinde duruyor.

Devletin bütün saldırılarına rağmen Kürt halkını teslim alamayacağını ve özyönetim direnişinin kaza-

nacağını da vurguluyorlar.

"Öldürmekten değil yaşatmaktan yanayız"

En dikkatimizi çeken sözlerden biri de "*Biz öldürmekten değil yaşatmaktan yanayız, ancak öz savunmaya ihtiyacımızdan dolayı son olarak başvuruyoruz*" oluyor.

Kadınlarla yaptığımız sohbetlerde kadınlar, direnişteki rollerinin ne kadar büyük olduğunu ve kadınların buraya daha çok gelmesi gerektiğini söylüyorlar. Kadınlar olmadan "*barış ve demokrasinin gelmeyeceği, kadının özgürleşmediği hiçbir yerde özgürlükten bahsedilemeyeceğini*" vurguladılar.

Direniş nöbetinin yapıldığı yerde bulunduğumuz sırada bazı arkadaşlarla birlikte PKK'nin şehitlerinin olduğu Egid Suruç Mezarlığı'na ziyaret ettik. Mezarlığa gittiğimizde her tarafın tahrip edilmiş olduğunu gördük. Yakın bir zamanda faşist TC devleti havadan bombardıman yaparak mezarlığa saldırmıştı. Bu ve benzeri şekilde şehit mezarlıklarına dönük saldırganlığı, devletin, direnenlerin cenazelerine, mezarlarına tahammülsüzlüğünün ve düşmanlığının göstergesi.

Mezarlık ziyaretinin ardından bölgedeki eski manastırı da ziyaret ettik. M.S. 363 yılında yapılmış olan **Mor Augin Manastırı**, Süryani inancındaki insanların ibadethanesi ve tarihi bir yapı olması noktasında çok değerli bir yer. Manastıra bu özelliğinden dolayı dışardan faz-

lasıyla ziyaretçi geliyor. Ayrıca manastırda İngilizce, Kürtçe ve Türkçe bilen rehberler insanlara yardımcı oluyor. Tarihi manastır, bölgedeki inanç özgürlüğünün ve farklı inanıştaki insanların birarada yaşayabildiğinin en büyük göstergesidir.

Direniş nöbetinde eğitim çalışmaları da yapıyor. Köydeki Halk Evi'nin salonunda toplanılarak burada forum tarzında eğitim çalışmaları alınıyor. Burada konuşmalar Kürtçe ve Türkçe yapılırken herkes başta süreç ve direniş olmak üzere belirli başlıklar üzerinden tartışmalar yürütüyor. T. Kürdistanı'ndaki faşist ablukayı kırmamanın ve özyönetimin gerekliliği üzerinde duruluyor.

Direniş türküleri hep bir ağızdan söyleniyor

Direniş nöbetlerindeki en güzel zamanlardan biri de hiç kuşkusuz akşam saatleri. Akşam olduğunda Halk Evi'nin bahçesinde ateş yakılırken ateşin etrafında toplanılarak direniş türküleri söyleniyor. Bazen sırayla bazen de gönüllü olarak başlayıp hep bir ağızdan türküler söylenirken halaylar da bu direniş nöbetinde olmazsa olmaz yerini alıyor.

Türkiye'nin dört bir tarafından insanların burada yer alması ve direniş katkıda bulunması gerçekten çok güzel bir yoldaşlık. Burada herkeste bütün faşist saldırı ve ablukaların dağıtılacağına inanç oldukça yüksek ve Kürt halkının asla teslim alınmayacağı da çok açık bir şekilde ortada. **(Bir ÖG çalışması)**

Gezi, Suruç Roboskî aileleri ve Cumartesi Anneleri Gira Mira nöbetinde

Amed/Merdin: Sûr, Nusaybin ve Cizre'de süren ablukaya karşı İstanbul, Antakya, Ankara ve Şirnex'ten yola çıkan Gezi ve Suruç şehitlerinin aileleri, Cumartesi Anneleri ve Roboskî aileler 29 Ocak günü Amed'de buluştu. Gezi İsyani şehitlerinden Berkin Elvan, Ethem Sarıslük, Medeni Yıldırım'ın aileleri ile Suruç şehitlerinin aileleri, Cumartesi Anneleri ve Roboskî ailelerin yanı sıra **Toplumsal Bellek Derneği** temsilcileri, katledilen Kürt aydını Musa Anter'in oğlu **Dicle Anter** ve sanatçı **Pınar Aydınlar**'ın da olduğu grubu Demokratik Bölgeler Partisi (DBP) Eşbaşkanı **Kamuran Yüksek** karşıladı.

Burada yapılan ortak basın açıklamasında aileler bir arada olmanın değerli olduğundan bahsederek "*acının rengi olmadığını ama şimdilerde acılı olmaktan ziyade öfkeli olduklarını*" söylediler ve mücadeleyi ortaklaşmanın öneminden söz ettiler. DBP Eşgenel Başkanı Yüksek ise bu saldırılarla sadece Kürt halkına değil Batı'ya da bir mesaj verildiğini söyleyerek devletin "*Eğer özgürlük isterseniz, eğer demokrasi isterseniz, Kürde yaptığımızı size de yapartız*" dediğini belirtti.

Buradan Merdin-Nusaybin'in Gire Mira mevkiinde süren nöbete dahil olan aileler gece boyu direnişteki kadınlarla sohbet edip, direniş türküleri söylediler. Direniş nöbetinin 10. gününde (31 Ocak) sabahın erken saatlerinde direniş sofrası kuran Botan direnişçileri, kahvaltıyla beraber güne başladı. Gerçekleşen kahvaltının ardından Suruç, Ankara, Gezi aileleri ve Toplumsal Bellek Derneği temsilcileri Botan direnişçilerini ziyaret etti. Burada sanatçı Pınar Aydınlar ve şehit aileleri söz alarak direniş sahiplendiklerini söylediler. Ziyaretin ardından aileler, abluka altındaki bölgelerden yaralıların alınmadığı için sağlık emekçilerinin başlatmış olduğu direniş ziyaret ettiler.

Botan direnişçileri saat 10.00 gibi toplumsal ekolojik yaşam, devrimci ve toplumsal ahlak üzerine bir eğitim çalışması gerçekleştirdi. Yapılan eğitim çalışmasında direnişçiler söz alarak düşüncelerini aktardı. Eğitim çalışmasında aynı zamanda özyönetim üzerine durularak, gerekliliği vurgulandı. Eğitim çalışması Kürtçe ve Türkçe gerçekleştirilen tartışmalarla son buldu.

Grup İsyani Ateşi'nin de aralarında bulunduğu Gire Mira direniş nöbeti her gün kitleleşerek devam ediyor.

Kadıköy'de "Barış İçin 1000 Kadın" eylemi

İstanbul: Barış için Kadın Girişimi (BİKG), 31 Ocak günü T. Kürdistanı'nda devam eden ablukaya dikkat çekmek ve kadınların sınırsız direnişini desteklemek için Kadıköy İskele Meydanı'nda oturma eylemi gerçekleştirdi.

"Barış için 1000 kadın" yazılı dövizlerin taşındığı eyleme Yeni Demokrat Kadın (YDK) da katılım sağladı. Kadınlar adına açıklama okuyan **Sinem Şahin**, Kürdistan'daki katliamlara değinerek hal-kın göçe zorlandığını vurguladı.

Erkek egemenliğinin kadın düşmanlığına kılıf mı yok!

"Kadın düşmanlığında geline son noktadayız" diyerek yazıya başlamak istedim ancak kokuşmuş erkek egemen zihniyetini ortadan tamamen kaldırmadığımız sürece bizim bu meseleye bir nokta koyamayacağımıza kanaat getirerek vazgeçtim!

Bu cümleden sonra ne anlatacağımızı ya da derdimizi, okuyan herkes tahmin etmiştir. 25 Ocak gecesi 19 yaşında bir genç kadın, arkadaşlarıyla buluştuktan sonra saat 03.00 sıralarında dolmuştan inip evine yürürken, Bağdat Caddesi'nde, evet hem de İstanbul'un en merkezi yerlerinden birinde kendisini takip eden bir erkeğin cinsel saldırısına uğradı. Yapılan bu saldırı hakkında ağzı olan konuştu ya da konuşmaya çalıştı.

Aman dikkat ataerki 12'den sonra devreye giriyor!

Malumunuz konuyu duyan, bilen, gören bütün erkekler, kadına yönelik bu saldırının faturasını evirip çevirip yine bir şekilde kadına kesti. Hatta olayın hemen arkasından **Şamil İğde** isimli bir zat Twitter hesabından, "19 yaşındaki 'kız' gece 03.00'te Bağdat Caddesi'nde ne tür bir eğlenceden dönebilir? Saklamabaç, ip atlama, yağlı güreş, bilemiyorum" şeklinde bir anket oluşturarak esas suçlunun gecenin bir yarısı dışarıda olan "kadın" olduğuna işaret etti.

Şaşırdık mı? Elbette ki hayır! Bu mesajların ve söylemlerin kadın düşmanlığına dikilen türlü kılıflar olduğunu biliyoruz. Bir de kadınlara yönelik gerçekleştirilecek yeni saldırılara davetiye olduğunu. Ayrıca artık bu taktikleriniz mide bulanırmaktan öteye gitmiyor.

Dikkat ettiyseniz zat, kız kelimesini dahi tırnak içerisine almış. Neredeyse beynindeki bütün pislikleri akıttığı bu söylemlerin kadına yönelik her türlü saldırıyı meşrulaştıran ve besleyen ataerkiye dayandığı açıktır. Zannedersin kadın düşmanı saldırılar 12.00'den önce hiç gerçekleşmiyor ve kadınlar otobüste, evde, sokakta, iş yerlerinde, okulda hiçbir şekilde erk saldırılara maruz kalmıyorlar! Sormak istiyoruz ataerkinin öznelere; saat kaçla kaç arası insansınız ya da insanlıktan çıkıyorsunuz?

Markanız da, yeriniz de, yurdunuz da, kadın düşmanlığınız da batsın!

Yine olayın arkasından Eski Kadıköy Belediye Başkanı, Sosyal Demokrat Belediyeler Derneği Onursal Başkanı aynı zamanda avukat olan zatı "muhterem" **Selami Öztürk** ise Twitter hesabından, olayın Bağdat Caddesi'nde yaşandığını yazanlara tepki göstererek, "Utancı verici olay Bağdat Caddesi'nde değil, Bostancı'da ara sokakta oldu. Marka değeri olan caddeyi harcamayın" dedi. Arkasından yazdıklarını artan tepkilerden kaynaklı kaldırmak zorunda kalan Öztürk, "Cinsel tacizi utanç verici olarak niteleyerek lanetleme rağmen küfür ve tacize varacak hakaretler yazıldı. Bu konuda sizden çok çabam var" şeklinde ikinci bir paylaşım yaptı. Öztürk'ün cinsel tacizi bir utanç olarak yazdığı ve bu utançın tek sorumlusu olarak kadınları gördüğü kesin. Bir de "bu konuda çok emek harcadığı"! Onun için Öztürk'e tavsiyemizdir; Sen emek harcama, ne kendini yor ne de bizi! Yolumuzdan çekil, alan işgali yapma yeter...

Pes diyoruz pes. Pişkinliğin ve yüzüzlüğün bu kadarına pes! Orada bir kadın alçakça bir saldırıya maruz kalıyor, "ağabeylerimiz" ise marka-prestij peşine düşüyor. Aşağılık-ataerki düşüncelerinizle ve gereksiz varlıklarınızla kapladığınız mekânlarınız batsın. İşte bu zihniyetle biz kadınları dört duvar arasına hapsetme çabası içerisindeler. Korkan, sinen, susan, yanında bir erkek olmadan eşikten adım atmayan, erkeğin gölgesine dahi muhtaç yani erkeklerin kölesi kadın model-

"Kadın düşmanlığında geline son noktadayız" diyerek yazıya başlamak istedim ancak kokuşmuş erkek egemen zihniyetini ortadan tamamen kaldırmadığımız sürece bizim bu meseleye bir nokta koyamayacağımıza kanaat getirerek vazgeçtim!

leri yaratılmak isteniliyor. İşte bu zihniyet ışığında sokakta, siyasette ve yaşamın her alanında karşılına çıkan kadınları hedef alıyorlar. Özgecan, Arin, Kader, Reyhaneh, Nevin, Büşra, Dilek, Dilan, Taybet, Şirin, Seve, Pakize... Verilen mesaj çok açık ve net değil mi?

Zifiri karanlık geceler biz kadınların örgütlü gücüyle aydınlanacak

Geceleri sokakta yürüdüğü için bir kadına saldıran ve bunun faturasını da yine biz kadınlara kesen çürümüş zihniyetinizle mücadele etmekten asla ama asla vazgeçmeyeceğiz. Ataerkinin istediği gibi susan, sinen, itaat eden kadınlar olmayacağız, tam tersine istediğimiz saatte sokakta, siyasette, işyerinde, okulda, dağda, kırdan, bayırda olmaya sözümüzü söylemeye devam edeceğiz. Ataerkinin o pis zihniyeti ile kararttığı dünya, biz kadınların örgütlü gücüyle aydınlanacak ve biz kadınlar bunun farkındalığı ile her yerde olmaya sözümüzü söylemeye devam edeceğiz. (Bir YDK'lı)

YDG'li kadınlar buluştu

Ankara: YDG Kadın Komisyonu, YDG konferansının ardından ilk toplantısını 23 Ocak Cumartesi günü Ankara'da gerçekleştirdi. Ankara, İzmir, Mersin, İstanbul ve Dersim alanlarından kadınların katılım gösterdiği toplantıda YDG'nin 10. Konferansı, kadın komisyonunun çalışma tarzı, 8 Mart ve T. Kürdistanı'nda yaşanan direniş ve katliamlar tartışıldı. Toplantının ilk gündemi YDG'nin 10. Konferansı ve konferanstaki kadın sunumu oldu. Toplantının 2. gündeminde ise konferansta yenilenmesi kararı alınan kadın komisyonunun, çalışma tarzına dair tartışmalar yürütülürken, YDG'li kadınların daha sık bir araya gelmesi gerektiği ve merkezi buluşmaların önemli olduğu dile getirildi. Bir diğer gündem ise tartışmaların yoğun ve verimli geçtiği T. Kürdistanı'ndaki katliamlar ve devrimci kadınlara yönelik infazlar oldu.

Geçen yıl 13 Şubat'ta katledilen Özgecan Aslan için sokak eylemsellikleri örülmesi, yapılacak mezar anmalarına katılım gösterilmesinin önemi vurgulandı. Ardından 8 Mart'ın Kürdistan'daki katliamlar ve infazlardan bağımsız düşünülmemeyeceği dile getirildi. Yürütülecek olan 8 Mart çalışmalarını ve örgütlenecek eylemselliklerde bu katliamları gündemleştirmenin önemli olduğu üzerine yürütülen tartışmalardan sonra toplantı sonlandırıldı.

İstanbul YDK'dan eğitim

İstanbul: İstanbul YDK, 30 Ocak günü bir araya gelerek Kollontai'nin "Toplumsal Gelişimde Kadının Rolü" isimli kitabına ilişkin atölye gerçekleştirdi.

Kadıköy Eğitim-Sen Binası'nda bir araya gelen kadınlar kitabın ilk iki bölümü üzerine tartışmalar gerçekleştirdiler. İlkel komünal toplumda kadının rolü ile bugün arasındaki bağı kurarak tartışan YDK'lular, kadın-erkek eşitsizliğinin nedeni ve mücadele yöntemleri üzerine konuştular.

Atölyenin ardından ise Ankara'da gerçekleşen YDK koordinasyon toplantısı aktarımı, dergi dağıtımı ve 8 Mart öncesinde İstanbul'da yapılacak çalışmalar tartışması gerçekleştirildi. YDK dergisinin dağıtımının yaygın bir şekilde ele alınmasını tartışan kadınlar, 8 Mart'ta ise birçok mahallede çalışma yürütmek için öneri sundular. 8 Mart'a ilişkin tartışmaları alınacak daha geniş kapsamlı bir toplantıya erteleyen kadınlar son olarak bir sonraki atölye tarihini belirlediler.

Hakim sınıfların ortak mücadele karşısı zehri: ŞOVENİZM

İnsanların bilinç ve kültürel gelişimini, üretim araçları karşısındaki durumu belirler. Kapitalist rejimde üretim ilişkilerinin temeli olan üretim araçlarının özel mülkiyeti, egemenlere halk yığınlarını hem fiziksel olarak hem de zihinsel olarak sömürme şansı yaratır.

Üretim araçlarına sahip olan sınıfın düşüncesi genel olarak toplumun bir bütününe yayılır ve onların istediği gibi şekillenir. Yani üretim araçlarına sahip olan sınıf, toplumun bilincine yön vermeye başlar. Üretim araçlarının mülkiyetine sahip olmayan halk yığınları ise egemenlerin yoğun sömürü altında kaldığından, maddi ve kültürel gelişimini karşılayamaz ve egemenlerin düşüncelerinin etkisi altında kalır.

TC devleti kurulduğu günden itibaren şovenizm politikasını esasına almıştır. Değişen hükümetlerin, değişmeyen politikası şovenizmdir. Osmanlı döneminden başlayan “Panislamizm” ve “Pantürkizm” geleneği, koşullar değişip günümüzde “Vatan”, “Millet”, “Bayrak” üçlemesi şeklinde değişmiştir. Osmanlı devletinin mirasçısı olan TC devleti, şovenizm politikasının da devamcisıdır. Bu konuda çok yetenekli ve deneyimli olan TC devleti, Türkiye coğrafyasındaki katliamların hepsini şovenizme dayanarak hayata geçirmiştir. Türk hakim sınıflarının cumhuriyetinin ideolojisi olan Kemalizm, Türkçülüğü ve Türkleştirmeyi esasa almıştır. M. Kemal “*Biz doğrudan doğruya milletperveriz ve Türk milliyetçisiyiz. Cumhuriyetimizin mesnedi (dayanağı) Türk camiasıdır. Bu camianın efradı ne kadar Türk harısıyla (kültürüyle) meşbu (doymuş) olursa o camiaya istinat eden cumhuriyette o kadar kuvvetli olur*” diyerek bunu özetlemiştir.

Türkleştirme politikasının ilk adımı, iktisadi yaşamı Türkleştirmeye başlamak oldu. TC devleti iktisadi olarak iç pazarda hakimiyeti sağlamasının

gerekli olduğunu anladığı dönemden itibaren sermayenin Türkleştirilmesine yöneldi. Müslüman olmayan toplumsal kesimlerin elindeki sermaye katliam, tehcir ve iskan politikalarıyla el değiştirirken şovenizm bu yönelime eşlik eden en etkili güç oldu.

Osmanlı’dan 1915 Ermeni, Rum ve Süryani katliamının mirasını devralan TC, 6-7 Eylül’de bu politikayı sürdürdüğünü açıkça ilan etti. 1955 Eylül katliamı olarak tarihe geçen süreçte esas olarak hedef iç pazarı kontrol altına almaktı. Bu dönemde ortaya çıkan “**Türkiye Türklerindir**” politikasının halk tabanında yankı bulması adına ciddi bir çaba sarf edildi. Hakim sınıflar, Ermeni, Rum ve Süryani halkının hakim olduğu pazarı ele geçirmek için katliam yapmış ve iç pazara hakim olmaya çalışmıştır. Bunu yaparken Türk olmanın diğer milliyetlerden daha önemli olduğunu, Türk olmayanların idamesi Türk kökenli olanların istihdam edilemediğini ispatlamaya uğraşmıştır.

İşgal eylemlerinden yansıyanlar İhtiyacı olduğu her dönem şovenizmi tetikleyen ve şovenizmle zehirlenmiş bireyler ve toplum yaratmaya çalışan Türk hakim sınıfları, bu politikayı günümüzde de kullanmaya devam etmektedir.

Özellikle 7 Haziran seçiminden sonra T. Kürdistanı’nda bir katliam furçası başlatarak bölgede kentleri abluka altına alarak yüzlerce insanı katletmektedir. Binlerce askerini T. Kürdistanı’na sevk eden, topyekun saldırılarını sürdüren devletin, katliamları meşrulaştırmak için kullandığı en büyük silahı yine şovenizm olmuştur. “*Askerler şehit ediliyor*”, “*Çocuklar öldürülüyor*” seslerinin yükseldiği son dönemde devlet yine bir katliam sürecine, şovenizmi tetikleyerek adım atmaya başlamıştır.

Kürt Ulusal Hareketi’nin, Ortadoğu ilerleyişini T. Kürdistanı’nda demokratik özerlik ilanlarıyla ileri taşıması TC’de ciddi bir endişeye neden oldu. Bu gelişmelerle birlikte topyekun bir savaş sürecine giren AKP hükümeti, Kürt Ulusal Hareketi’nin meşru mücadelesini “*terör üretiyor*” diye yansıtmış ve Kürt halkını hedef göstermiştir. Böylesi süreçlerde, devletin oluşturduğu Türkçü- faşist gruplar ortaya çıkarak, milliyetçilik ideolojisini toplum içersinde daha hızlı hayata geçirmeye çalışmıştır. Belli dönemlerde ortaya çıkan faşist gruplar devletin, ezilenleri katletmekte araç olarak kullanmıştır. Yaşadığımız süreçte özellikle “Osmanlı Ocakları” devletin politikalarına hizmet eden bir grup olarak öne çıkarılmıştır. HDP binalarının saldırılmasında görev alan Osmanlı Ocakları, ilerleyen zamanlarda da adından çok söz ettireceği benziyor.

Son dönemde yaşanan eylemlerde açıkça görülmüştür ki yıllarca Türkçülük politikasıyla emekçi yığınların bilinçleri daha güçlü bir şekilde zehirlenmektedir.

Özellikle **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Yeni Demokrat Kadın**’ın İstanbul, Ankara ve İzmir’de yaptığı işgal eylemlerinde ortaya çıkan görüntüler bunun birer yansımasıdır. Kürdistan ifadesi geçene kadar genel olarak dile getirilen talepleri destekleyen kitle, “**Kürdistan**” kelimesinin geçmesiyle yaklaşımını değiştirmiş, yer yer linç girişimlerinde bulunmuştur.

TC devletinin kurulduğu günden beri kullandığı bu politikanın halk kitlelerinde bu denli cevap bulmasına şaşırılmamalı. Şovenizm üzerine inşa edilen devletin, bu ideolojisinin geniş kitlelerde yankı bulmasından başka bir şey beklenemez. Üst yapı, alt yapının kültür ve bilinç seviyesini belirlediğinden kaynaklı şovenizmle bilinçleri bulanmış halk yığınların böylesi tepkilerine karşılık, kitlelere güvensizlik durumu oluşmaması, dahası böylesi tepkilerle karşılaşıldığında şaşırılmak gerekir.

Bugün yapılan propagandadan etkilenerek Kürdistan ifadesine tepki gösterenler dün Gezi İsyanı döneminde sokakları mesken tutmuş ve Kürdistan’daki hendek direnişlerini sahiplenmiş, Kadıköy’de binlerle eylem yapmıştır.

Şovenizm, birlikte mücadeleyi baltalayan bir zehirdir

Devlet, T. Kürdistanı’na karşı girdiği amansız savaşın meşruluğunu savunmak için halk kitlelerine sürekli “*vatan-millet*” edebiyatı yapmaktadır. Bunu yaparken de burjuva-feodal medya aygıtını çok etkin bir şekilde kullanmaktadır. TC devleti MGK’da, içerde Kürt halkının imha ve inkar

politikasında hedef büyütme kararı aldı. Bu hedef doğrultusunda burjuva-feodal medyanın misyonuna ilişkin de çağrı açıklanmıştır. Tüm basın, yayın organları Kürt Ulusal Hareketi’nin anti propagandası yapan, Kürt halkını katletmeyi meşru olarak gösteren bir devlet profili çizmeye çalışmaktadır.

Yine buna tepki gösteren medyayı da operasyon ve tutuklamalar sürecine sokup susturmaya çalışmaktadır. Devletin şovenizmde bu denli ısrar etmesindeki nedenlerden biri de kitlelerde ortaya çıkan/çıkabilecek dayanışma ruhunu baltalamaktır. Birlikte mücadele hattından rahatsız olan egemenler, bunu her defasında göstermektedirler. Ankara Katliamı’nda, halk yığınlarının birlikte sokakları mesken tuttuğu bir mitinge bombalı saldırı düzenlemiş ve yüzlerce insanı katletmiştir.

Yine son dönemde şovenizm politikasını harmanlamaya çalışmakta ve kendi uyguladığı bu katliamcı politikası çerçevesinde, belirli bir kitleyi harekete geçirmeye çalışmaktadır. Farklı inanç ve mezhep grubuna ve farklı etnik kimliğe sahip yığınların yaşadığı Türkiye coğrafyası aslında birer kültür mozaiki şeklindedir.

Bu mozaikin devlet ile olan çelişkisi, şovenist algılarla bir iç çatışma ve hesaplaşmaya çevrilmeye çalışılmaktadır. Hakim sınıflar, işçi-emekçi kitlelerin yaşadığı işsizlik, açlık ve yoksulluğun gerçek sebebi olan bozuk düzeni gözlerden irak tutmak amacıyla milliyetçiliğe sarılıyor. Böylelikle tüm sorunların kaynağı “*ötekiler*” olarak algılatıyor ve sınıf çelişkilerini gölgeleyerek esas çelişkinin üzerini örtüyor. Sömürücü düzende acı çeken emekçi kitleler, yaşanan sorunların gerçek sebebinin “*öteki*”nde aramaya sevk ediliyor.

Özellikle işgal eylemlerindeki tabloda bize gösterdi ki, milliyetçilik ve şovenizm, işçi sınıfı ve emekçilerin birlikte mücadele etmesinin önündeki en büyük engellerden biridir.

Dolayısıyla milliyetçi-şoven politika eğilimlerinin toplumsal nedenlerini incelemek ve bundan gerekli sonuçları çıkarmak, doğru devrimci taktik tutumlar geliştirmek ve böylece sorunu etkili bir mücadele konusu haline getirmek dönemin öncelikli görevleri arasındadır.

Bu şovenist-milliyetçi ablukayı kırmanın yolu devrimci dalgayı yükseltmekten geçiyor. Bunun yolu da faşizm, şovenizme ve milliyetçiğe karşı çeşitli Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan cins ve kimliklerden ezilen yığınların ortak mücadelesi temelinde mücadeleyi geliştirmekten geçiyor.

Anın görevi faşizmin Kürt halkına yönelik savaşını karşısında direnişi yükseltmek ve şovenizmle mücadele etmektir!

Cenevre görüşmeleri: TC'nin baki kalan Kürt düşmanlığı

Suriye'de çatışan tarafları aynı masa etrafında toplayarak "siyasi bir çözüm" bulmak iddiasıyla başlayan ve üçüncüsü düzenlenen Cenevre görüşmeleri 30 Ocak'ta başladı.

Neredeyse başlamadan bitmiş sayılabilecek görüşmeler, zevahiri kurtarmak adına masada sadece Esad rejimi olmasına rağmen başladı. Esad rejimi, Suriye muhalefeti adı verilen cihatçı çeteler ile "ılımlı" diye tarif edilen aynı çizgideki oluşumlarla aynı masada oturmayacağını ilan ederken karşı cephe, Suriye hükümetinden, tutukluların salıverilmesi, kuşatmaların kaldırılması gibi adımların atılması gerektiği şartını öne sürdü.

Görüşmelerin başlamasından sonra, Suudi Arabistan destekli ve IŞİD, El Nusra, Ahrar-ur Şam gibi cihatçı çeteler dışında kalan ancak benzer bir çizgideki ılımlı muhalefeti temsil eden Yüksek Müzakere Komisyonu, Birleşmiş Milletler (BM) Suriye Özel Temsilcisi Staffan de Mistura ile görüşebileceklerini duyurdu.

Bu açıklamayla Cenevre III'ün itibari şimdilik kurtarılmış gibi görünse de genel kanı görüşmelerden dikkate alınır bir sonucun çıkmayacağı yönünde. **Bunun başlıca nedenlerinden biri PYD'nin Cenevre görüşmelerine çağrılmaması.**

BM'nin bu tutumu üzerine Suriye Demokratik Meclisi Eşbaşkanları olarak Kürt kanadından TEV-DEM Yönetim Kurulu üyesi İlham Ahmed ile Arap muhalefetin temsilcilerinden Heysem Menna'ya "PYD davet edilmediği sürece biz de Cenevre'ye gitmeyeceğiz" restini çekti.

Diğer yandan BM özel temsilcisi Mistura'nın PYD ile yaptığı gizli toplantıda, görüşmelerin ikinci etabına katılacağı sözünü verdiği basına yansdı. Söz konusu görüşmede, PYD'nin toplantıya çağrılmasını istemeyenin sadece TC değil, Rusya ve ABD olduğunu da dile getirilmiş.

Öyle anlaşılıyor ki PYD'nin masaya çağrılması ve uluslararası bir muhatap olarak kabul edilmesi konusunda gerek ABD gerekse de Rusya tarafından bir blokaj var. Bu durum ABD ile Rusya'nın Suriye'nin geleceği konusunda en son Viyana'da genel çerçevesi çizilen mutabakata son hali vermediğini ve pazarlıkların devam ettiğini gösteriyor.

Bir taraftan ABD diğer yandan Rusya geline aşamada Suriye Kürdistanı'ndaki en örgütlü yapı olan PYD ile çeşitli görüşmeler yapıyor ve yardım gönderiyor. Ortaya çıkan tablo, bu iki emperyalist gücün PYD başlığında ikiyüzlü bir tutum sergilediğini ve sürece kendi çıkarları ekseninde yön vermeye çalıştığını gösteriyor.

Suriye'de değişen dengeler

Gelinen aşamada Rusya'nın 30 Eylül 2015'ten bu yana Suriye'ye yönelik açık askeri müdahalesiyle tablo ciddi biçimde değişti. Rusya'nın Suriye'de savaşın açıktan bir tarafı olmasıyla birlikte Esad rejimi 2015 başından itibaren kontrolünü kaybettiği toprağın, yüzde 18 oranındaki bir bölümünü geri almış durumda.

Suriye'de bugün, Arap halkının yüzde 75'i, rejimin elindeki topraklarda yaşıyor. Rojava'da da Suriye nüfusunun yüzde 10 dolayındaki bölümü yaşıyor. TC'nin artık desteği herkesçe malum olan cihatçı çetelerin elinde geniş bir alan var ancak bu bölgelerde nüfus son derece az ve dağınık. Toplam nüfusa kıyaslandığında yüzde 5-10 arası bir rakamdan söz etmek mümkün.

Bu tablo tüm yatırımlarını başından itibaren Esad'ın gitmesi üzerine yapan ve bunun içinde cihatçı çetelere her türlü olanağı gerek doğrudan gerekse de işbirlikçi, uşakları, taşeronları aracılığıyla vermektense çekinmeyen ABD

dar zarar göreceğini, kaç insanın öleceğini veyahut bölgenin yerle bir olmasının bir önemi yoktur.

TC'nin renkten renge giren kırmızı çizgileri

Bu durum, yürüttüğü diplomasi ve boykot çıkışı ile PYD'nin Cenevre'ye katılmasını engellediğini zanneden TC'nin kendini fena halde aldattığını gösteriyor.

TC, Ortadoğu politikası sarpa sardıkça kırmızı çizgi sıfatıyla duyurulan tehdit ve şantajların ivmesi de yükseliyor. Hele de söz konusu Kürtler olunca kırmızı çizgiler kalınlaşıyor. TC, Suriye politikasını, 2012 yılında Rojava'da Suriyeli Kürtlerin özerklik ilanlarından bu yana Kürtlerin kazanımlarının yok edilmesi üzerine inşa etti. Dışişleri ve MİT aracılığıyla TC, Ankara ve İstanbul'da birkaç kez görüştüğü PYD'nin önüne iki seçenek koydu: "Rejimle ilişkileri kes ve muhalif cepheye savaş katıl."

Oysa Kürtler bu dayatmaları elinin tersiyle itip kendi gelecekleri için sa-

yor. Ne var ki TC, Suriye'de hala güçlü ve belirleyici bir pozisyonda olduğunu zannediyor.

TC'nin kırmızı çizgileri bir bir buhar oluyor. Önce "YPG, IŞİD'den daha tehlikelidir, silah verilemez" dedi, buna rağmen ABD'den YPG'ye silah yardımı yapıldı. Akabinde Tel Abyad IŞİD'den temizlenip sıra Cerablus'a geldiğinde "YPG Fırat'ın batsına geçemez" diye tutturdu. Ne var ki YPG'nin Teşrin barajına yönelik kuşatması ve operasyonu bu kırmızı çizgi de yerle bir oldu. TC'nin şimdiki kırmızı çizgisi ise Azez-Cerablus'un YPG'nin kontrolüne geçmesi. TC'nin bu uğurda şimdiden bölgede bulunan çetelerle hazırlıklar yaptığı, olası bir YPG operasyonuna karşı çetelere destek vermek amacıyla çeşitli önlemler aldığı biliniyor. 2012'den bu yana yaşananlar TC'nin tüm engelleme ve saldırılarına karşın Rojava Kürtlerinin demokratik temelde kendi kurumlarını inşa etmede emin adımlarla yol aldığını gösteriyor. TC ise kırmızı çizgileriyle boşa mazot yakıp patinaj yapıyor.

açısından yeni bir durum anlamına geliyor. IŞİD'i bombaladığını ilan ederek görüntüyü kurtarmaya çalışan ABD emperyalizminin yalanları Rusya'nın Suriye'ye yönelik etkili müdahalesiyle ortaya çıkmış oldu. Viyana toplantısı, Esad'ın cihatçı çeteler eliyle koltuğundan edilemeyeceği konusunda ABD'nin bir kabulüne şahitlik etmişti. Ancak söz konusu emperyalist emeller olduğundan ABD'nin umudu hiç bitmiyor.

Özetle, **Suriye sahasında gerçek oyun kurucuların ABD ve Rus emperyalistleri olduğu ortada.** Bu iki güç Suriye halkının geleceğini kendi hegemonyaları ve çıkarlarına hizmet edecek bir şekilde tesis etmek istiyor. Bunu yaparken Suriye halkının ne ka-

vaşmaya karar vererek silaha sarıldı. Böylece IŞİD başta olmak üzere cihatçı çetelere karşı verdikleri mücadele ve sergiledikleri direnişle Ortadoğu ve dünya kamuoyunda haklı bir prestij kazandılar.

Rojava'da, Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan'ın desteklediği cihatçı çeteler; Ermeni, Süryani ve Ezidilere; Al-evilere ve kendileri gibi düşünmeyen tüm inanç ve milliyetlere yönelik baskı, şiddet ve katliamlarla bir ortaçağ karanlığı vaad ederken Rojava'da farklı milliyet, inanç ve kimliklerin bir arada yaşayabileceği demokratik özerk bir model geliştirildi.

Sürecin gidişatı, TC'nin "Esad'la olmaz" politikasının bir travmaya dönüştüğü ve suya gömüldüğünü gösteri-

PYD'nin masaya çağrılması ve uluslararası bir muhatap olarak kabul edilmesi konusunda gerek ABD gerekse de Rusya tarafından bir blokaj var. Bu durum ABD ile Rusya'nın Suriye'nin geleceği konusunda en son Viyana'da genel çerçevesi çizilen mutabakata son hali vermediğini ve pazarlıkların devam ettiğini gösteriyor.

NKP Bajhang'da özyönetim ilan etti

H. Merkezi: Chand liderliğindeki Nepal Komünist Partisi (Maoist), 24 Ocak 2016'da Bajhang bölgesinde özyönetimin kurulduğunu ilan etti.

Deklarasyonun yapıldığı programda Chandra Bahadur Singh koordinasyonu altında 17 üyeli bölge konseyinin kurulduğu açıklandı. Lider Pun ise hükümetin ve parlamentonun kendilerini engellemeleri durumunda ayrı bir hükümet oluşturacakları uyarısında bulundu. Pun, hükümetin özyönetimi tanımaması durumunda halkın kendi mahkemesini ve ordusunu inşa etmekten çekinmeyeceklerini de sözlerine ekledi. Özyönetim ilanlarıyla beraber gelişen hareketin yeni bir ayaklanmayı ateşleyebileceği ifade ediliyor.

Nepal Komünist Partisi (Maoist) polit büro üyesi Om Prakash Pun özyönetim deklarasyonunu bölgenin merkezi Chainpur'daki kültürel bir festival sırasında gerçekleştirdi.

Maoistler

Dumaria-Imanganj'da hayatı durdurdu

H. Merkezi: HKP (Maoist) Aurangabad bölgesinde dört Maoist'in infaz edilmesi üzerine, Hindistan Komünist Partisi (Maoist) grev çağrısı yaptı. Grevin başlamasının ardından 25 Ocak'ta Güney Gaya'da, Dumaria-Imanganj bölgesinde hayat durdu.

HKP (Maoist) Aurangabad bölgesinde dört Maoist'in infaz edilmesi üzerine grev çağrısı yapmıştı. Maoistler bölgede yürütülen anti-naksal operasyonlar sırasında polis tarafından infaz edilmişti. Grevin başlamasıyla Dumaria-Imanganj bölgesindeki tüm otobüs seferleri iptal edilirken, bütün dükkânlar, iş yerleri, bankalar ve okullar ise kapatıldı.

Hindistan kast sistemi, feodal yapı ve ırkçılık gerçeğiyle yüzleşmeli!

Rohith Vemula*, Hindistan'daki kast sisteminde en altta yer alan ve kelime anlamı "ezilmişler" olan Dalit sınıfından bir doktora öğrencisiydi. Dalitler Adivasilerle birlikte Hindistan nüfusunun % 25'ini oluşturmaktadır. Bu toplam, toplumun en yoksul, kast sistemine bağlı olarak ayrımcılığa en çok maruz bırakılan kesimdir. Bu yüzden de ezilmiş halkların yaşadığı bölgelerde toprak ve sınıf mücadelesinin ve Maoist hareketin güçlü olması tesadüf değildir.

Naksal isyanın örgütlü olduğu bu bölgeler ve halklar hükümetin politik olarak hedef aldığı ve paramiliter güçlerle bastırmaya çalıştığı alanlardır. 13 Ekim 2015'te, faşist BJP hükümetinin "Görev 2016" ismi ile provasını yaptığı operasyon planı Dandakaranya'daki devrimci mücadeleyi ve ezilmiş halkları bastırmayı amaçlamaktadır. **Hindistan Komünist Partisi (Maoist)**, 28 Kasım'da yayınladığı bir bildiri ile Adivasi ve Dalitlere ve devrimcilere yönelik bu operasyonlar karşısında uluslararası dayanışma çağrısı yayınlamıştı.

"Vemula'nın intiharı politik bir cinayettir"

Dalit öğrenci Rohith Vemula'nın hikayesi Hindistan'daki sosyal ayrımcılığı, kast sistemi üzerinden yapılan ırkçılığı ve çürümüşlüğü ifşa etmesi açısından önemli bir okumadır. İntiharla sonuçla-

nan bu hikaye kişisel bir trajedi değildir ve üniversitelerdeki solcu, mücadeleci kesimi de bu nedenle harekete geçirmiştir.

Dalit haklarını savunan **Ambedkar Öğrenci Birliği**'nden (ASA) dört arkadaşı ile birlikte Vemula, sağcı **Akhil Bharatiya Vidyarthi Parishad** grubu ile Hyderabad Üniversitesi kampüsünde yaşanan çatışma sonrası kısmi olarak üniversiteden uzaklaştırılmıştı. Bu uzaklaştırma kararı öğrencilerin öğrenci yurtlarına, yönetim binasına ve grup olarak ortak alanlara erişimini de yasaklıyordu. Yurttan atılan öğrenciler kampüste açıkta sabahladıkları bir greveyle başlamışlardı. Grevin 12'inci gününde Vemula direniş alanından uzaklaşarak bir yurt odasına kapandı ve Pazar günü ASA flaması ile kendini asmış halde bulundu.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Bandaru Dattatreya**, İnsan Kay-

nakları Geliştirme Bakanı Smriti Irani'ye Ambedkar Öğrenci Birliğini "aşırı" ve "anti-ulusalci" olmakla itham ettiği bir mektup göndermişti. Bu mektup, Vemula da dahil olmak üzere ASA üyesi beş öğrencinin eğitim ve barınma hakkının gasp edilmesine yol açan süreci başlattı. Her ne kadar Bakan Dattatreya, Hyderabad Üniversitesi Rektör Yardımcısı P. Appa Rao ve iki ABVP üyesi hakkında soruşturma başlatmış olsa da solcu muhalifler Hindistan toplumunun öncelikli olarak

kast sistemi, feodal yapı ve ırkçılık gerçeği ile yüzleşmesi gerektiğini ve Vemula'nın intiharının aslen bir politik cinayet olduğunu vurguluyor.

Rohith Vemula'nın geçtiğimiz günlerdeki bu trajik ölümü Hindistan sokaklarında, üniversiteli gençler tarafından politik bir dava olarak sahiplenildi. Öğrencilerden oluşan **Birleşik Eylem Komitesi (JAC)** so-

rumlular cezalandırılincaya ve rektör yardımcısı görevden alınincaya dek süresiz greve çıktıklarını açıkladı. Ezilmiş halkların gençlerinin eğitim hakkı için; ırkçılığa, sosyal ayrımcılığa, paramiliter şiddete, üniversitelerdeki faşist çetelere, politik soykırıma karşı sınıf mücadelesini yükseltmek için sokağa çıkan gençler, bu yüzleşme sürecinin siyasi boyutunu meydanlara taşımış oldular. Protestolar toplumun farklı kesimlerinde de yankı buldu ve Hindistan Komünist Partisi (Maoist) tarafından destek gördü.

**İntihar mektubunda yıldızlara, doğaya ve bilime olan aşkından bahseden Vemula, yazar olmak istiyordu. Gidişi ile birlikte Hindistan üniversitelerinde dönüm noktası olabilecek bir mücadeleyi ateşledi.*

(isyandan.org sitesinden alıntılanmıştır.)

ATİK'li tutsaklarla dayanışma devam ediyor

Nürnberg: 22 Ocak Cuma günü "Solidarität Bündnis ATİK" in çağrısıyla Weiserturm Meydanı'nda biraraya gelen kitle, ATİK'li devrimci tutsaklara özgürlük şiarını bir kez daha haykırdı.

Almanca yapılan konuşmalarda Alman ve Türk devletlerinin işbirliği teşhir edilerek, katliam ve baskıların yapıldığı Türkiye'de, Türk hükümetine destek veren Merkel'in tutumu eleştirildi. Eylemde 9 aydır tutsak bulunan 10 ATİK'linin ve diğer tüm devrimci, politik tutsakların serbest bırakılması talebi ile sloganlar haykırıldı.

Ulm'de katliamlara karşı protesto eylemi

Ulm: 23 Ocak günü Ulm Demokratik Güç Birliği tarafından düzenlenen yürüyüş ve mitingle T. Kürdistanı'ndaki devlet saldırısı protesto edildi.

Yürüyüş boyunca Almanca ve Türkçe sloganlar atılarak gündem Alman kamuoyuna aktarılmaya çalışıldı. Miting alanında saygı duruşunun ardından Almanca, Kürtçe ve Türkçe yapılan konuşmalarla son buldu. Demokratik Güçbirliği önümüzdeki hafta yapılacak etkinliklerin duyurusunu ve katılım çağrısı yaptı.

Güneşli yürekleriyle zemheriyi parçalayanlara selam olsun...

Sınıf savaşımı uzun, zor ve meşakkatli bir yoldur. Ezilen ve sömürülenlerin kurtuluş mücadelesi, bedel ödemeyi göze almayı gerektiriyor. Bedel ödemeyi göze almadan, ezilenlerin sömürülenlerin devrimci mücadelesini sür-

Kavgada Ölümsüzleşenler

Mehmet Düzen: 5 Şubat 1961 tarihinde Dersim Ovacık'a bağlı Çöğürlük köyünde dünyaya gelen Düzen, gençlik yıllarında devrimcilerin etkisiyle politikleşti. Kısa sürede kendini geliştiren Düzen, ajitasyon propaganda faaliyeti yürütmeye başladı. 1980 AFC'siyle beraber TC'nin kolluk kuvvetleri tarafından aranır duruma düşen Düzen, gerillaya katıldı ve Mazgirt'te TC askerleriyle çıkan çatışmada 5 Şubat 1981'de ölümsüzleşti.

Ali Ekber Batasul: 1973'te Dersim'in Mazgirt ilçesine bağlı Aslanyurdu köyünde dünyaya gelen Batasul, maddi olanakları iyi olan bir ailenin çocuğuydu. Proletarya Partisi saflarına katılmasında, 96 Ölüm Orucu'nda tedavisi devlet tarafından engellenen Polat İyit etkili olmuştur. 1992'de cezalandırılan bir işbirliğinin yüzünden asker tarafından sürdürülen operasyonda Gürsel Çelebi ve Gülseren Ağgül'ün ölümsüzleşmesinin ardından Batasul'un evi basılarak abisi ve kendisi gözaltına alındı. Bu olaydan kısa bir süre sonra askere çağırılan Batasul, çağrı pusulasını yırtarak gerillaya katıldı. 4 Şubat 1993'te ölümsüzleşti.

Barbara Anna Kistler: 1955 yılında İsviçre'nin Zürih kentinde doğan Kistler, 16 yaşından itibaren siyasetle ilgilenmeye başladı. Kistler, İsviçre'de yürütülen anti-faşist, anti-emperyalist mücadelenin ön saflarında yer aldı ve 1980'li yıllarda Avrupa'da bulunan Türkiyeli devrimcilerle tanıştı. 1989'da Proletarya Partisi ile ilişkiye geçen Kistler, Türkiye devrim mücadelesine doğrudan katılmayı seçti. 19 Mayıs 1991'de İsmail Oral'la kaldığı evin basılması üzerine tutsak düştü ve 15 gün boyunca gördüğü işkencede "ser verip sır vermeme" geleneğini yaşattı. 8 aylık tutsaklığın ardından gerillaya katıldı. 7 Şubat 1993'te ölümsüzleşti.

Ali İhsan Yalçın: 1967 İzmir-Bergama doğumlu olan Yalçın, 19 Mayıs Üniversitesi Kimya Bölümü'nde okurken gençliğin akademik demokratik mücadelesinde aktif rol aldı. 1990 yılında gerillaya katılan Yalçın, 10 Şubat 1993'te ölümsüzleşti.

dürmek mümkün değildir. Çünkü egemen hakim sınıflar egemenliklerini korumak ve ezilenleri ezilme ve sömürülme koşulları altında tutmak için, her türlü baskı, zor ve zulme başvurur. Devrim mücadelesinin engebeli ve dolambaçlı yolunda yürümek, devletin her türlü şiddetiyle, devrimci şiddet temelinde karşı karşıya gelmeyi gerektirir.

Dünya ve ülkemizde yaşamlarını ezilen halkların kurtuluş mücadelesine adanmış onlarca devrimci şehit düştü. Proletarya partisi, şehitlerinin mücadele pratiklerine bağlılığın gereği olarak, her yıl Ocak ayının son haftasını 1976 yılından bu yana onlara adanarak karşılamaktadır. Alınan kararla şehitlerin devrimci ideallerine-bağlılığını, geride kalan yoldaşları olarak sahiplendiğini ilan etmiş ve bu uğurda 43 yıldır faşizme karşı mücadele yürütmüştür/yürütmektedir. Burada esas olan şehitlerin mücadele pratiklerinden öğreterek ve daha bir ustaca yürütmektir. Egemenlerin her türlü saldırısını boşa çıkarmak, koşulları ezilenlerin kurtuluşu lehine çevirmeye çalışmak önemlidir. Bu uğurda onlarca devrimci yaşamını yitirmiştir. Onlar kendilerini sınırsız bir şekilde ezilenlerin mücadelesine ve özgürlüğüne adanmışlardır. Biz de onların anılarına bağlılığımızı kendi varlık gerekçemiz kabul ederek mücadeleyi yürütmeli ve onlara layık olmak için ustalaşmayı, bizi yavaşlatan; büyümemizin, genişlememizin, kitleselleşmemizin önünde duran her türden engelle kıyasıya bir mücadele yürütmeliyiz.

Şehitlerin anısına bağlılık onlardan öğrenmeyi gerektiriyor. Çünkü onlar, yeni bir yaşam, yeni bir insan, yeni bir düzen için demokratik halk devrimi yolunda ölümsüzleştiler. Onlar; açlığın, yoksulluğun olmadığı, sınıfsız ve sömürsüz bir dünyanın gerçekçiliğine inanarak canlarını verdiler. Ve kendilerini bu yeni yaşamın kurucuları olarak gördüler. Yeni bir kültür ile, mücadele pratiği ile anlayışı yarattılar. Onların anılarına bağlılık sadece belirli günlerde onları anmak, bir iki güzel söz söy-

lemek ve böylece onları yüceltmek değildir. Onların anılarına bağlılığı bu biçimde anlayan sadece onları anlamamış olmakla kalmaz, aksine onların yarattığı değerlerin içini boşaltmış ve anlamsızlaştırmış olur. Böylesi bir bağlılığın bir değeri yoktur aslında.

Yalnızca ezilenlerin kurtuluşu uğruna mücadele edenler, şehitlerin anılarına bağlılıklarını sürdürebilirler. Sınıf savaşımında yerimizi, onlar gibi alarak anmış oluruz. Bağlılık soyut değil somuttur. Yol ve yöntemleriyle somutlaşır. Şehitlere bağlılık doğru noktada olmaktan, doğru tavır koymaktan, süreci doğru okumaktan ve doğru cevap olmaktan beslenir. Doğrunun dışında bir bağlılık olmaz-olamaz.

Onların anılarına bağlılık sadece anılarına bağlılıkla sınırlı kalırsa yaşam bulamaz. Biliyoruz ki bir komünist anılarıyla yaşayamaz. Anılara sadece bağlılık üzerine kurulmuş bir devrimcilik ölüme mahkumdur. Anılar, yaşamları içinde bulunduğumuz mücadeleden ve gelecekte alıyorsa yaşayabilir. Şimdiki mücadele zamanı anıların yaşamını uzatır, gelecek ise geçmişin yardımıyla var olan devrimcinin bağlı bulunduğu zaman dilimidir. Onun içindir ki; "Geçmişine yüz çeviren kişinin bir geleceğe sahip olma hakkı yoktur" sözünden güç almak durumundayız. Fakat bu sözden güç al-

mak için onu doğru anlamalıyız. Geleceğine yüz çeviren kişinin artık bir kişinin ortak bir geçmişe sahip olma hakkı olmadığı gibi layık da değildir. Şehitlere bağlılığımız, mücadelenin dışında geçmişin içinde kapatılmadığı için, yaşadığımız zamanda, bugünün sorumluluğumuzda ve bugünkü yanıtlarımızdadır.

Şehitlerin anılarına bağlılık bugün bizleri gerçekten birleştiren; yarınki birliğimizi, dirliğimizi bugünden üreten mücadeleden beslenmiyorsa bu gerçekten de şehitlerin anılarına bağlılık olamaz. Anılar ve bağlılık sadece onların devrettiği bayrağı daha yükseklerde dalgalandırma sorumluluğunu yerine getirme işlevi görür.

Onların anılarının bizlere yüklemiş olduğu mücadelenin ihtiyaçlarını anlama, onlara cevap olma sorumluluğunu kendimizi değiştirip dönüştürüp geliştirerek ve bunu sürekli bir hale getirerek yerine getirebiliriz.

Şehitlerimiz sadece egemen hakim sınıflara ve onların baskı aygıtı olan devlete karşı mücadele yürütmek değildir. Bununla birlikte, kendilerini devrimcileştirmek için, kendileriyle de mücadele ettiler. Kendileriyle mücadelelerinde elde ettikleri başarıları sebebiyle, daha ileri görev ve sorumluluklar üstlenmeye aday olabildiler. Onlar bununla yetinmediler ve kendileriyle de uzlaşmadılar. Uzlaşmaz karşıtlık içinde bulunan sınıflar mücadelesini kendi kişiliklerinde ve yaşamlarında da somutlaştırdılar.

Bizler şehitlerimizi yaşatmak için onların yaşamlarını ve mücadelelerini öğrenmeliyiz. Onların mücadele pratiğinde kendi gerçekliğimizi görmek, kesintisiz bir devrimciliğin olmazsa olmazıdır. Onlar gibi yaşayarak, onlar gibi direnerek, onlar gibi savaşacağız. Başka türlü bir yaşam egemen hakim sınıfların düzenine biat etmek anlamına gelir.

"Yaşadıklarımız bir şekilde aşılır. Yeter ki herkes üzerine düşeni yap-sın!" (Bir ÖG okuru)

İLEF'liler "Öğrencime Dokunma" diyen hocalarıyla omuz omuza

Ankara: "Bu suça ortak olmayacağız" diyerek çatışmalı sürecin sona ermesini isteyen ancak C.başkanı R.T.E ve Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun hedefi haline gelen 1128 akademisyene birçok kesimden destek gelmeye devam ediyor. Hedef gösterilip, tehdit edilen akademisyenlerin gözaltına alınmasının ardından toplumsal muhalefetten tepki yağdı. 291 tiyatrocu, 2000'e yakın hukukçu, 400'den fazla gazeteci, Barış Bloku, Naom Chomsky, Bağrı Üniversiteliler, 400'den fazla sinemacı, 118 müzisyen ve son olarak da Barış İçin İletişim Öğrencileri savaşa karşı bildiri yayınladıkları için hedef haline getirilen akademisyenlerle dayanışmak ve savaş politikalarına dikkat çekmek için imza kampanyası başlattı.

İlef öğrencileri kampanyayı nasıl başlattıklarını "Böylesine bir 'kıyım süreci'nde safının barıştan yana olduğunu deklare eden hocalarımızı desteklemek öğrenci gençliği olarak bizlerin temel sorumluluklarımızdandır. Bu nedenle hocalarımız gibi bizler de barış istediğimiz için bu kampanyayı başlattık" diyerek açıklarken geleceğin basın çalışanları olarak "Tarihimiz bizleri düzen medyasından yana değil, halkın medyasından yana olmakla sınamaktadır. İşte tam da böylesi bir dönemde onurlu olan şey, ses çıkarmaktır" sözleriyle saflarını halkın yanı sıra belirlemenin gerekliliği üzerinden böylesi bir sürece dahil oldular. İlef öğrencilerinin başlattığı dayanışma kampanyasının kamuoyuyla paylaşımının ardından kendileriyle kısa bir söyleşi gerçekleştirdik.

Tarihimiz bizleri düzen medyasından yana değil, halkın medyasından yana olmakla sınamaktadır. İşte tam da böylesi bir dönemde onurlu olan şey, ses çıkartmaktır.

- İlef öğrencileri olarak devlet tarafından sürdürülen savaşa sizde "Bu suça ortak olmayacağız" diyerek bir açıklama yayınladınız? Nedenini açıklayabilir misiniz?

- İlef Öğrencileri: Ölümün normalleştiği coğrafyamızda bir yanda bir halk katledilirken, diğer yanda sessizliğin hüküm sürdüğü bir dönem içerisindeyiz. Barış İçin Akademisyenler'in bu katliama karşı harekete geçişi, karşımızdaki örgütlü kötülüğün yarattığı karanlığı tam anlamıyla aydınlatmasa da

sessizliğin bertaraf edilmesi noktasında güçlü bir umut ışığı ortaya çıktı.

Böylesine bir "kıyım süreci"nde safının barıştan yana olduğunu deklare eden hocalarımızı desteklemek öğrenci gençliği olarak bizlerin temel sorumluluklarımızdandır. Bu nedenle hocalarımız gibi bizler de barış istediğimiz için bu kampanyayı başlattık. Dayanışma bunu gerektirmektedir. Gençliğe yönelik saldırılar karşısında "Öğrencime Dokunma!" diyerek bize destek veren hocalarımızla omuz omuza durmaya devam edeceğiz. Savaş isteyenler karşısında barış talebimizi herdaim haykıracağız. Yaşayan, nefes alan, yeşeren hiçbir şeye tahammülü olmayan; insana, hayvana, doğaya ve tarihe kast edenlerin suçuna ortak olmadık, olmayacağız. Akademiyenin özgürlüğünü savunmaya devam edeceğiz.

- AKP'nin hükümet olmasının ardından sansür kelimesi ile daha çok

karşılaşırsınız. Neredeyse "basın özgürlüğü" ve "halkın haber alma hakkının" tamamen ortadan kalktığı bir süreç yaşanmakta. Siz İletişim öğrencileri olarak süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

- İlef Öğrencileri: Bu ülkede basın özgürlüğünün ve halkın haber alma hakkının tam anlamıyla maddi bir karşılık bulduğu herhangi bir dönemden bahsetmek mümkün değildir. Neoliberalizmin son çevrimine girdiği süreç ile 1970'lerin sonundaki "Apoletli" Türkiye medyası; 90'larla "medya-sermayesi iktidar rabitası"nın parçası olan bir yapıya evrilmiştir. Bugün ise medya, memleketimizde çok daha başka bir anlam ifade etmektedir. Zira siyasi iktidar, kendi havuz medyasını oluşturmuş ve onu hegemon kılmıştır.

Bu durum alternatif hiçbir sese tahammülün olmadığı bir medya yapısını ortaya çıkarmıştır. AKP iktidarı desteklediği paravan örgütlerle ve zaptu-rapt altına aldığı yargı organıyla olduğu kadar, kendi oluşturduğu medyasıyla da hem memleketimizdeki hem de içerisinde bulunduğumuz coğrafyadaki savaşa destek vermektedir.

Basın-yayın emekçileri gözaltılarla, işkencelerle, tecritlerle, soruşturma ve tehditlerle sindirilmeye çalışılmaktadır. Tarihimiz bizleri düzen medyasından yana değil, halkın medyasından yana olmakla sınamaktadır. İşte tam da böylesi bir dönemde onurlu olan şey, ses çıkartmaktır. İletişim Fakültesi öğrencilerinin kendi mesleki gelecekleri için bu sorunlara yoğunlaşması ve harekete geçmesi gerekmektedir.

Ölümlerle tehdit edilen akademisyen Kurt: "Senaryo çok bayağı ve tanıdık"

Erzurum: T. Kürdistanı'nda aylardır süren çatışmaların durması için "Barış İçin Akademisyenler" bildirisine imza atan Erzurum Atatürk Üniversitesi Felsefe Bölümü öğretim görevlisi **Ramazan Kurt**, Türk devleti ve faşist grupların hedefi haline geldi.

Kendisine yönelik saldırı girişimlerinde bulunduğunu ve bu girişimlerin illegal odaklı ve emniyet destekli olduğunu söyleyen Kurt, "Bu grupların saldırı girişimleri arkalarında belli illegal odakların ve emniyetin des-

teği olmadan cesaret edebilecekleri bir tutum değildir" dedi.

Devletin özellikle akademisyenlere saldırmasının tesadüf olmadığını söyleyen Kurt, "Despotik iktidarların akademisyen ve aydın çevrelere saldırıları her dönem görünür halde olan bir olgudur. Kendilerine yönelik en ufak bir eleştiriye tahammül edemezler. Kaldı ki ortada bir eleştiri de yok, bir durum tespiti var" dedi. Kurt ayrıca akademisyenlerin iktidar çevreleriyle aynı görüşte olmaları gerekme-

diğini, karşıt olmanın aydınlığın bir gereği olduğunu ifade etti.

İktidarın kendilerini hedef göstererek olası suikastlara zemin hazırladığını söyleyen Kurt, "Hedef gösterme, karalama kampanyaları, 301'den dava açılması ve devamında ne yazık ki aşına olduğumuz suikastlar" dedi ve aynı durumların defalarca yaşanması sebebiyle, senaryonun çok bayağı ve bir o kadar da tanıdık olduğunu ifade etti.

Daha önce de akademisyenlerin bir araya gelip bildiri imzaladıklarını söyleyen Kurt, "Bunlar daha önce bu kadar gündem olmazdı. Fakat cumhurbaşkanının aleni hedef göstermesinden sonra, bildirideki birkaç ifade (hâkim medyada alışkın olduğumuz üzere) cımbızlanıp çarpıtıldı. Haliyle de bugün bölge halkının değil, akademisyenlerin maruz kaldıkları haksızlıklar konuşulur oldu. Bu da mevcut iktidarın çok iyi becerdiği manipülasyonlara bir örnek oldu" dedi.

Özellikle son dönemlerde TC devletinin Kürdistan'da uyguladığı baskı ve şiddet politikalarına da değinen Kurt, amaçlanan şeyin bölgede yerel iradenin bertaraf edilmesi ve bu baskılar üzerinden Türkiye kamuoyundaki muhalefetin sönmülendirilmesi olduğunu herkesin malumu olduğunu söyledi.

Savcılık makamının kaba tutumunun ve siyasi taraf belirleme sorularının kendisini hedef tahtası haline getirmeye çalıştığını ifade eden Kurt, mahkemenin kendisine yurt dışı yasağı ve adli tedbir cezası verdiğini açıkladı. Ayrıca Kurt üniversiteden de uzaklaştırılmış durumda.

Ramazan Kurt son olarak Özgür Gelecek okurlarına da şu mesajı verdi: "Jıyan berxwedanê! Cesaretimiz el verdiğince direnmek gerekiyor. Bunca karanlığın doğmakta olan güneşin çağırıcısı olduğuna inanıyorum. Bu inanca hiçbir güç zeval getiremez. Dayanışmayı sürdürüelim."

Ataman “Mültecileri pazarlık konusu yapmak ahlak dışıdır”

İstanbul: Hemen her gün onlarca mültecinin Ege Denizi’nde boğularak yaşamalarını yitirdiklerine dair haber düşüyor televizyon kanallarına, haber sitelerine... Mülteci katliamlarında özellikle AB ülkeleriyle TC-Yunanistan-Bulgaristan üçlüsünün yaptıkları, içeriğini tam olarak bilemesek de, mültecilerin hayatları üzerinden pazarlık ve şantaj dolu anlaşmaların ardından artış yaşandığı görülüyor. Ancak özellikle Türkiye’de mültecilerin karşılaştıkları tek sorun bu değil. Bu konuda Helsinki Yurttaşlar Derneği Mülteci Projeleri Koordinatörü **Hakan Ataman** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

- *Türkiye çok sayıda mülteciye evsahipliği yapmasına rağmen, son yıllara kadar çok mülteci kavramını kullanan ve buna göre politika üreten bir ülke olmadı. Bunun nedeni ve bugüne yansımaları ne oldu?*

- Cumhuriyet’in kuruluşunda buna etki eden iki neden var. Bunlardan bir tanesi “Türkleştirme politikaları” kapsamında kabul edilen İskan Kanunu ve aynı zamanda sınırların kontrolüyle ilgili yapılmış olan bir takım kanunlar... Bunların bir etkisi olduğu gibi ağırlıklı olarak TC, 1951’de Mültecilere Hukuki Statüsüne Dair Cenevre Sözleşmelerini coğrafi çekince koyarak onayladı.

1951 Sözleşmesi sadece Avrupa’da meydana gelen olaylar nedeniyle yapılmış bir sözleşmeydi. Bu sözleşme onun 1967’de protokol ile kaldırılıp dünyanın herhangi bir yerinde meydana gelen olaylar olarak kabul edildi. Fakat Türkiye çekincesini ’67 protokolüne de koydu. Yani Türkiye sadece Avrupa Konseyi’ne üye devletlerden gelenlere mülteci statüsü tanıyor. Türkiye çok uzun bir süre diğer mültecilere ve sığınmacılara yakaladığı yerde sınır dışı etme politikası yürüttü.

1994’te 1. Körfez Savaşı’nda Kürtler yoğun bir şekilde Irak’tan kaçıp Türkiye sınırlarına gelinceye kadar Türkiye hiçbir düzenleme yapmamıştı. Bizim 1994 Yönetmeliği bir yönetmelik kabul edildi. Dolayısıyla 1994’e kadar Türkiye iç hukukunda da bir düzenleme yapmadı. Hatta o dönemde de yapmadı. Bu alanda iç yasasını yani bu temel olan yasayı 2013’te kabul etti. Nisan 2014’te de yürürlüğe soktu. Ancak yeni kanunda da mülteci tanımlaması yok doğrudan doğruya.

- *Siz zaten sahada çeşitli çalışmalara dahil oldunuz, yani bunların yarattığı etkiyi gördünüz. Sizin sahada karşılaştığınız temel sıkıntıları neler mültecilerin?*

- Bir kere en büyük sorun Avrupa Konseyi’ne üye devletlerin dışındaki ülkelere gelen mültecilerin hukuki statüsüne dair bir hükmün olmaması. Yani uluslararası sözleşmelerde tanı-

nan mülteci haklarının sağlanmasını öngören haklardan da yoksundular. Bu yeni kanun çıkana kadar mültecinin izin almak için bir sürü bürokratik engeli aşması gerekiyordu, burada ikamet harçları çok büyük bir sorun. Çünkü çoğu zaten yoksulluk içerisinde kaçan ya da hiçbir şey almadan kaçmayı başaran, hatta kimliği, pasaportu olmayan insanlar. Şimdi aralıklı olarak biraz daha hak temelinde hazırlanmış olan bir kanun var.

Suriye’de yaşanan krizden sonra ülkemize kaçan kayıtlı 2.5 milyon mülteci var ama kayıtsızlarla birlikte tahminimiz odur ki 3-3,5 milyon civarında bir Suriyeli mülteci ve yine koruma altında bulunan 250 binden fazla diğer ülkelerden mülteci var. 4 milyona yakın mülteciye bahsedebiliriz.

En önemli sorun da yaşam hakkı ihlali. İkinci sorun statü yokluğuna bağlı olarak mültecilerin ekonomik, sosyal ve kültürel olarak haklarından yoksun bir şekilde yaşamaları. Şimdi Suriyeli mülteciler için bir çalışma yasası çıktı. Ama burada geçici korumaya yönelik “bazı haklar verilebilir” diyor. Yani bir muğlaklık var. Dolayısıyla Suriyeli mültecilerin entegrasyonu için adımlar var ama öte yandan mülteciler Türkiye’de kendini idame ettirecek bir standarttan yoksun. Mesela uluslararası koruma başvurusu yapanlar Göç İdaresi’nin gösterdiği illere yerleştirilmek zorundalar. Bu illerde çoğu zaman iş imkanı, herhangi bir sosyal yardım bulunmuyor. Korunmada sorun yaşıyorlar ve insani yardıma muhtaç kalıyorlar.

Suriyeli mülteciler ise çoğu zaman kaçak işçi olarak çalışıyorlar. Hatta çocuk işçiliği var ve işyerlerinde bazı tacizlerin de olduğunu biz biliyoruz. Çalışma izninde de belli kotalar var. Mülteci işçilerin oranı orada çalışan TC vatandaşı işçilerin % 10’unu geçmemek zorunda. Ancak bu iş TC vatandaşının yapamayacağı bir işse bu durumda % 10’luk kota gözardı edilebiliyor.

Biz birçok sağlık hizmeti veriyoruz. Psikolojik destek veriyoruz. Psi-

kolojik destek sunmak için veya tıbbi destekte kişiyle iletişim kurulması için yani iyi bir çevirmenin doktorun yanında olması gerekiyor ya da doktorun Arapça bilmesi gerekiyor. Eğitim konusunda da Arapça bir eğitim yapılacaksa çocuklara o dili konuşan bir öğretmen tarafından bu dersin verilmesi önemli.

“Mültecileri hoş karşılayacak bir Avrupa gerçekliği yok”

- *Mültecilerin Avrupa’ya tercih etmesi genelde en çok tartışılan konulardan biri. Bu mültecilere dönük nefreti de artıran bir olgu olarak karşımıza çıkıyor. Neden mülteciler Avrupa’ya tercih ediyor?*

- Şimdi herkesin kafasında bu soru var. **Birincisi;** Avrupa Birliği ülkelerinin refah düzeyi yüksek ülkeler olarak görülüyor. **İkincisi;** insan hakları ve demokratik bir yapıya, insan haklarını korumasına ve demokratik bir yapıya sahip olması sebebiyle genel anlamda tercih edilen ülkeler statüsündeler.

Yani refah düzeyi yüksek ülkeler derken belli kuzey ülkeleri, Almanya, Fransa gibi sanayileşmiş ülkeler bu kategori içine giriyor. Belki bunu bir yirmi yıl önce konuşsaydık kısmen doğru olabilirdi. Ama bugünün koşulları altında bu biraz mite dayanıyor. Çünkü Avrupa Birliği ülkelerinde sağ hükümetlerin iktidara gelmesi, aşırı sağ partilerin yükselmesiyle birlikte ve bu ülkelerdeki demokrasi de, insan haklarının ve hukukun üstünlüğüne saygı da zedelenmiş vaziyette. Dolayısıyla mültecileri hoş karşılayacak bir Avrupa Birliği yok. Ama mülteciler burada kötünün iyisini seçerek oraya gidiyorlar. Çünkü örneğin Körfez ülkeleri de çok zengin ama kaçtıkları ülkelerindeki baskının aynısı orada da var.

Uluslararası örgütlerin raporları da açıklandı. Bu ülkelerde en fazla ihlallere maruz kalanlar göçmenler. Dolayısıyla bu tablo mültecileri kötünün iyisini seçerek en azından kısmen de hayatta kalabilecek bir standartların

sağlandığı Avrupa ülkelerine gitmek gibi bir heves oluşturmuş vaziyette ama maalesef bizim ülkemizden de bildiğimiz, gördüğümüz, karşılaştığımız manzara kendilerine Avrupa Birliği ülkelerinin beklemediği yönünde.

“Geri dönüş anlaşmaları var görünüyör”

- *Almanya ve Türkiye bir görüşme gerçekleştirdi mültecilerle ilgili. Bu görüşmelerden sonra mültecilerle ilgili neler değişti?*

- Mültecilerin bu tür siyasi nedenlerle pazarlık konusu yapılması son derece ahlak dışı. Yani hem Almanya hem Türkiye açısından zor durumda kalmış, ülkesini terk etmek zorunda kalmış insanları yoksulluk, yokluk nedeniyle ülkesinden kaçmış ve başka bir yere giderek umudun peşinden koşan insanları siyasette pazarlık konusu yapmak kabul edilebilir bir şey değil. Bu durumu kesinlikle hak savunucuları olarak biz onaylamıyoruz.

Kapalı kapılar arkasında tam olarak neyin konuşulduğunu açıkçası biz de bilmiyoruz. Ama görünen o ki böyle bir pazarlık var. Bu pazarlıkta Avrupa Birliği’nin ana kurucu üyeleri ile Avrupa Birliği yeni üyeleri ve aday üyeleri ile geri kabul anlaşmaları imzalanmış vaziyette. Bu yeni kabul anlaşmalarına göre eğer düzensiz göçle yani yasadışı yollarla Avrupa Birliği’ne giriş yapan bir mültecinin bu ülkelere geldiği anlaşılırsa bu ülkelere geri iadesini öngören bir anlaşma. Şimdi dolayısıyla bu anlaşmalar yürürlüğe girmezden “biz Avrupa’ya gidelim” gibi bir plan yapmış olabilir mülteciler. Birileri bu konuda onları kandırması olabilir. Ve bu bilgi son derece yanlış bir bilgi. Açık söylemek gerekirse bir takım kirliliğin içerisinde olduğu söylenebilir. “Avrupa Birliği kapıları kapatacak. Bizi bir daha almayacak. Bizi geldiğimiz yerlere geri gönderecekler” diye pekçok insanın panik havasıyla kaçtığı söylenebilir.

Dersim’de bir Partizan okuru ve bir HDP’li tutuklandı

Dersim: Pertek’te 26 Ocak günü sabah saatlerinde çok sayıda eve baskın yapılarak gözaltına alınan ve 26 Ocak günü savcılığa çıkarılan HDP’li **Murat**

Ergen ve Partizan okurlarından **Serkan Kurban**’ın tutuklu yargılanmalarına karar verilirken, Partizan okuru **Önder Ergen** ise denetimli serbest bırakıldı.

Savcılıkta verilen ifadelerin ardından mahkeme gerçekleştirildi. Yapılan mahkemeye gözaltındakilerin avukatı dışında hiç kimse alınmadı. Üç kişinin ihbar sonucu tutarsız birçok iddia ile yargılandığı öğrenildi.

Mahkemenin ardından tutuklanan iki kişiye destek vermek ve mahkeme sonucunu protesto etmek amaçlı slogan atan ailelerin ve tutsak yakınlarını polisler silahlara doğrultarak tehdit etti.

Devrim ve komünizm şehitleri anılıyor: “Diz çökmeyenlerin direnişini selamlıyoruz”

Ardıç köyünde anma

Dersim: Komünizm ve Devrim şehitlerini anma haftası kapsamında Pertek’in Ardıç köyünde mezarları bulunan devrim mücadelesinde ölümsüzleşenler anıldı. **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik (YDG)** tarafından gerçekleştirilen anma etkinliğine bölge köylüleri de katıldı.

Aile ziyaretlerinin yanı sıra Ardıç ve çevre köylerinde anma etkinliğine çağrılarda bulunuldu. Daha sonra TKP/ML TİKKO şehidi **Cihan Fındık (Orhan)**, PKK şehidi **Fethiye Fındık (Bestan)** ve MKP şehidi **Haydar Fındık**’ın naaşlarının olduğu mezarlıkta anma etkinliği gerçekleştirildi. Cihan Fındık’ın mezarı başında gerçekleştirilen anmaya köylüler yoğun katılım sağladı.

H. Merkezi: Her yıl Ocak ayının son haftası gerçekleştirilen devrim ve komünizm şehitlerini anma etkinlikleri kapsamında ülkenin birçok yerinde şehit aileleri ziyaret edilerek, stantlar vb. etkinlikler gerçekleştirildi.

İstanbul
1 Mayıs: 28 Ocak günü YDG ve YDG’li Kadınlar 1 Mayıs Mahallesi’nde “Devrim Şehitlerini Anıyoruz” Yeni Demokrat Gençlik” imzalı pankart asarak, 1 Mayıs Mahallesi halkını ve halk gençliğini 7 Şubat’ta Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi’ndeki geceye çağrı amacıyla stant açtı. Açılan stantta YDG, Partizan dergileri ve Özgür Gelecek gazetesinin dağıtımını yaparak Nisan Yayıncılık’tan çıkan kitaplara da stantlarında yer verdi.

Ayrıca **YDG ve YDG’li Kadınlar** ozalit çalışması yaparak İstanbul’da gerçekleştirilecek anmalara çağrıda bulundular.

Bununla birlikte Partizan okurları, 1 Mayıs Mahallesi’nde devrim ve komünizm şehitleri haftası etkinlikleri kapsamında tutsak ve şehit ailelerini ziyaret etti.

Kartal: 28 Ocak günü anma etkinlikleri kapsamında 7 Ocak’ta Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi’ndeki anma etkinliği için Kartal-Bankalar Caddesi’nde stant açtı. Ayrıca T. Kürdistanı’nda yaşanan ablukayı kırmak, Kürt halkına destek olmak için 1 aylık gelirini abluka altındaki ilçelere gönderecek olan Özgür Gelecek gazetesinin dağıtımını yaptı.

Bununla beraber 29 Ocak’ta anma etkinliğinin çağrısını içeren iç mekan afişleri çeşitli kafelere, çay ocaklarına ve merkezi yerlere asılarak, Kartal’da bulunan devrimci, ilerici dost kurumlar ziyaret edilerek yürüyüş ve anmaya davet edildi.

Sarıgazi: 30 Ocak günü Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik (YDG) okurları Sarıgazi’de Yenidoğan, Aydınlar, Akpınar ve Demokrasi Caddesi üzerine “**Kürdistan direnişini selamlıyoruz, devrim şehitlerini anıyoruz**” şiarıyla pankart astı.

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri’nin çağrısı ile Sarıgazi’de gerçekleşen yürüyüşte, **Partizan**, YDG, **PŞTA** pankartları taşınırken yürüyüşe DHF, EMEP, Kaldıraç gibi kurumlar da destek verdi. Sarıgazi Cemevi önünde başlayarak Sarıgazi Mezarlığı’ndaki Proletarya Partisi Genel Sekreteri Mehmet Demirdağ’ın mezarı başına kadar süren yürüyüş sonrası Partizan, PŞTA ve Proletarya Partisi adına okunan açıklamaların ardından

Grup İsyen Ateşi’nin seslendirdiği marşlardan sonra etkinlik sonlandı.

PŞTA’dan şehit ve tutsak ailelerine ziyaret

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri şehit ve tutsak ailelerini ziyaret etti. Avrupa yakasında Altınşehir, Yenibosna, Okmeydanı, Gazi Mahallesi, İkitelli ve Sefaköy’deki şehit ve tutsak ailelerini ziyaret ederek, tutsak Partizanların hazırladıkları 2016 takvimleri ailelere ulaştırıldı. Rojava’da, Kobanê’de ve Kürdistan’da katledilen devrimcilerin aileleri ziyaret edildi.

Yine 22 Aralık 2015’te Gaziosmanpaşa’da katledilen MLKP savaşçısı Şirin Öter’in ailesi de PŞTA’lılar tarafından ziyarette bulunuldu ve etkinliklere davet edildi. Ayrıca İşçi Köylü gazetesi Kartal irtibat büro çalışanı Suzan Zengin’in ailesi de ziyaret edildi.

HDP Küçükçekmece eski İlçe Başkanı Mehmet Oran, Sur’da yaşanan çatışmada şehit düşen oğlu İsa Oran için 30 Ocak, İkitelli Bitlisli Derneği’nde taziyeleri kabul etti. Taziye evine PŞTA da ziyarette bulundu.

Beylikdüzü: 26 Ocak günü gece saat 12’de Partizan okurları Gürpınar Mahallesi’ne pankart astı. Partizan okurları ajitasyonlarla halkı parti ve devrim şehitlerini ve T. Kürdistanı’nda direnen halkı sahiplenmeye çağırdı.

İzmir’de Ocak anması

İzmir: “Diz çökmeyenlerin direnişini selamlıyoruz” şiarıyla gerçekleştirilen anma etkinliği, Şahverdi şehitleri şahsında tüm demokrasi, devrim ve komünizm şehitlerine atfedildi. Etkinlik ülkenin mevcut gündemini ve devrim şehitlerini içeren bir sinevizyon ile başladı.

YDG tarafından yapılan açıklamada T. Kürdistanı’ndaki direnişe değinilerek devletin katliam politikasına karşı halk gençliğinin, kadınların ve her kesimden halk kitlelerinin örmüş olduğu direnişin omuzlayıcısı olmanın YDG’nin görevi olduğuna değindi. Son olarak da “*Cengiz, Hakan ve Özgüç’ün toprağa bir tohum olarak düşmesi bizlerin onlardaki azim, kararlı-*

lık, inanç ve mücadele ruhunu alarak devam ettirip yükselteceğimiz bir mücadeleyi örgütlediğimizin bir bilincidir” denildi. Partizan ve YDG açıklamalarının ardından devrim şehitlerine ithafen şiirler okundu. Etkinlik

sonunda ise müzik dinletisi yapıldı. Anmaya **Devrimci Hareket** de katıldı.

Mersin’de engellemelere rağmen anma gerçekleştirildi

Mersin: Anma Şahverdi şehitleri şahsında gerçekleştirildi. Cengiz İçli’nin annesi Fatma İçli, Devrimci Parti, DHF, ESP de etkinlikte yerini aldı. Mersin Kent Konseyi’nde yapılması planlanan anma emniyetin baskısı sonucu yerin iptal olmasıyla ESP binasında gerçekleştirildi.

“**Diz çökmeyenlerin direnişini selamlıyoruz**”, “**Devrim şehitleri ölümsüzdür**” Partizan ve “**Devrim şehitlerini**

anıyoruz. Kürdistan’daki direniş selamlıyoruz” YDG imzalı pankart ve Şahverdi şehitlerinin, katledilen kadınların, Paramaz Kızılbaz, Aziz Güler gibi birçok şehidin yanısıra Dersim’de şehit düşen 5 kadın gerillanın fotoğraflarının asılı olduğu salondaki

etkinlik saygı duruşu ile başladı.

Saygı duruşunun ardından Şahverdi şehitlerinin mücadele yaşamından kesitlerin olduğu sinevizyonda öfkenin yanı sıra duygusal dakikalar yaşandı. Şahverdi şehitlerinden Cengiz İçli’nin Mersin’de uzun zaman faaliyet yürütmesi kitlenin duygusal anlar yaşamasına neden oldu. Sinevizyonun ardından Partizan ve YDG adına yapılan konuşma ve marşlar söyleyerek etkinlik sonlandırıldı.

Her yıkım göçü doğurduğu gibi her göç de yıkıma neden olur. “Göç tıpkı bir sel gibidir..”

Şehirlerin yerlerini değiştirerek, insanları yaşadıkları topraklardan kopararak başarıya ulaşacağını zannedenler tekrar tekrar duvara çarpmaktan bıkmamış olanlardır.

Göç, kelime anlamıyla bir yerden başka bir yere gitmek olarak algılsa da aslında giden sadece insanlar veya eşyalar olmaz. Göç tıpkı sel gibidir. Önüne kattığı ne varsa silip süpürür. Geride kalan ise kocaman bir “hiç” olur.

Göçün birçok nedeni vardır. Ülkemizde ve dünyada büyük göçler savaşlardan ve ekonomik nedenlerden doğar. Bu da kaçınılmaz olarak büyük yıkım ve değişimlere sebep olur. Bırakılan sadece toprak parçası ve evler olmaz. Binlerce yıllık kültür, dil vb. de geride kalır. Ne kadar gittiğimiz yerlere kültürümüzü de götürüyoruz desek de hep bir yanımız eksik kalır, zamanla çürütür ve yok olur. İşte TC de tam bu yüzden şehirlerin yerlerini değiştirmeye, insanları baskı politikası ile yerlerinden-yurtlarından etmeye zorlar. Bugün Sur’da, Cizre’de ve T. Kürdistanı’nın birçok yerinde olduğu gibi...

Bir şehir düşünün...

Bir şehir düşünün. Medeniyetlere ev sahipliği yapmış, birçok farklı kültürü bağrında taşımış, direnişin simgesi haline gelmiş bir şehir. Ve yine bu şehrin etrafına konumlanmış tankları ve bu şehre girmek için can atan eli kanlı katilleri düşünün. Devlet bir yandan buradaki direnişi kırmak için en kanlı yüzünü gösterirken, diğer yandan bu direnişi her defasında bağrına basan bir

halkı da bu topraklardan kopararak deyim yerinde ise “ağacı kökünden sarsmaya” çalışmaktadır. Çünkü devlet de çok iyi bilir ki halktan beslenen bir direnişi asla yok edemez. Aslında devletin bu politikası yeni değil. Osmanlı’dan devraldığı bu sürgün politikasını istikrarlı bir biçimde devam ettiriyor karakteri gereği. Halkların payına düşen ise direnişin yanı sıra “göç” oluyor.

Köyleri, gerillaya yardım ediyor diye boşaltan devlet şimdi de aynı gerekçe ile şehirleri boşaltmak istemektedir. Korku politikası ile insanları göçe zorlamakta ve yüzyılların tarihi dokusunu değiştirmeye çalışmaktadır. Nitekim Hakkâri ve Şırnak gibi şehir merkezlerinin yerini değiştirme fikri sıradan bir fikir değildir. Devlet bir şehrin bir ilçesinde yaklaşık iki aydır tüm gücü ile savaşmakta ve yenilmektedir. Bu yenilginin temeli ise Kürt ulusunun direnişidir. Orada barikat başında direnen 3-5 genç değildir. Orada direnen ve TC’ye ecel terleri döktüren şey bin yıllık kültürdür. Tam da bu yüzden devlet için göç önemli bir seçenektir.

Bir insan düşünün...

Bu yazıdaki amacımız göçün devlet için önemi değil. Amacımız göç etmek zorunda kalan insanların durumlarıdır. Evet ortada büyük bir göç gerçeği var.

Devletin savaş açtığı şehirlerden yüzbinlerce insan göç etti. Ama şimdi size sormak istiyoruz. Sizler hiç nefes alan bir ölü gördünüz mü? Annesinin ölüsünü sokak ortasından alamayan ve günlerce yerde yatan annesine camdan bakan çocuktan bahsediyoruz, elinde beyaz bayrakla ekmek almaya giden küçük kızdan bahsediyoruz, evlatlarını gömmek için askere seslenen annelerden bahsediyoruz, küçük kızı çürümesin diye evlerinde odanın ortasında elinde buz kütesi ile kızını okşayan anneden bahsediyoruz. Bir anne kızını sıcak elleriyle sever değil mi? Ama ne yaman çelişkidir buz kütesi ile evladını okşamak. Bir insan düşünün, nefes alıyor ama ölü. Ne demişti sokak ortasında günlerce yatan ananın oğlu. “Annem bir kere öldü ben ise her gün öldüm!”

Anka Kuşu gibi doğacağız küllerimizden

Yazımızın başında da belirttiğimiz gibi ne biz göçe yabancıyız ne de göç bize... Eğer insanlar yerlerinden sürülerek sussaydı bu sessizlik bin yıl önce çökerdi bu topraklara. Göçle yıkım birbirini tamamlar.

Her yıkım göçü doğurduğu gibi her göç de yıkıma neden olur. Ama her defasında direnenler kendi küllerinden doğmuş ve ayağa kalkmıştır. Şehirlerin yerlerini değiştirerek, insanları yaşadıkları topraklardan kopararak başarıya ulaşacağını zannedenler tekrar tekrar duvara çarpmaktan bıkmamış olanlardır. 2 ayı aşkındır her şeye rağmen direnen mahalleler bunun en güzel örneğidir.

Göç yüzünden gittikleri yerlerde isyan ateşini yakanlar bunun en güzel örneğidir. Bugün T. Kürdistanı’ndan büyük bir göç yaşanmaktadır. Onlarla dayanışma içerisinde olması ve direnişi gittikleri yerden başlatmaları için beraber omuz omuza mücadele vermeliyiz. Anka kuşu gibi doğacağız küllerimizden ve tarih bizi yazacak bir kez daha o altın sayfasına.

(Bir ÖG okuru)

Tutsaklardan katliamlara karşı açlık grevi

H. Merkezi: T. Kürdistanı’ndaki katliam ve faşist uygulamalara karşı TKP/ML-TİKKO dava tutsakları 3 günlük açlık grevine başladıklarını duyurdu.

Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi’nde bulunan TKP/ML-TİKKO dava tutsakları, Kürt halkına yönelik katliamlara, faşist uygulamalara ve Abdullah Öcalan üzerindeki tecrite karşı uyarı amaçlı PAJK ve PKK tutsakları tarafından başlatılan 3 günlük açlık grevine katılım sağlayacaklarını duyurdular. “Kürt halkına yönelik saldırılara ve baskılara karşı nerede bulunursak bulunalım tavır almamız, tepki geliştirmemiz devrimciler olarak sorumluluğumuzdur, görevimizdir” ifadelerini kullanan tutsaklar, mücadeleyi büyütme çağrısında bulundular.

Tutsaklar son olarak şunları belirttiler: “Baskı ve zulüm ne kadar katmerli olursa olsun, her zaman direnenler kazanır.”

Kandıra’da tutsakların mektubuna “faşist devlet” sansürü

H. Merkezi: Kandıra 1 No’lu F Tipi Hapishane’de bulunan TKP/ML ve PKK dava tutsaklarının PKK lideri Abdullah Öcalan’a dönük tecridin ağırlaştırılmasını ve Kürt halkına dönük devletin saldırılarını kınayan açıklamalarına sansür uygulandı.

Kandıra 1 Nolu F Tipi Hapishane’de bulunan TKP/ML dava tutsakları adına İsmail Yılmaz ve PKK dava tutsakları adına Muhammed İnal PKK lideri Abdullah Öcalan’a dönük tecridin ağırlaştırılmasını ve Kürt halkına dönük devletin saldırılarını kınayan bir açıklama kaleme aldı. Özgür basına dönük baskı ve sansür uygulamalarıyla yetinmeyen devletin imdadına yetişen hapishane idaresi de bu açıklamaya sansür uyguladı.

Gönderilen mektubun diğer kısımlarından anlaşıldığı üzere tutsaklar, Kürt halkına dönük katliamları, tutuklamaları ve “Bu suça ortak olmayacağız” diyen akademisyenlere dönük baskıları protesto etmek için bir hafta boyunca slogan atma eylemi gerçekleştirdiler. Ayrıca savaş çıkırtkanlığı yapan basın kuruluşlarına da protesto metinleri yollayan PKK ve TKP/ML dava tutsakları Ocak ayı görüşlerine çıkmadıklarını duyurdular.

Açıklamada özellikle devlete dönük “faşist” kavramının sansürlendiği görülüyor.

Gemlik gençliğinden Kürt halkıyla dayanışma kampanyası

Bursa: Gemlik Gençlik İnisyatifi abluka altındaki bölgelerde yaşayan halkla dayanışmak için kampanya başlattığını duyurdu.

Gemlik Gençlik İnisyatifi sokağa çıkma yasaklarının ve hak ihlallerinin olduğu Sûr, Cizîr, Silopiya, Kerboran ve Nisêbîn halkıyla dayanışmak için bir kampanya başlattı.

Gemlik Gençlik İnisyatifi acil ihtiyaçlar olarak kuru gıda, bebek maması, bebek bezi, elbise, battaniye, atkı-bere gibi ihtiyaçlar üzerinden başlattıkları yardım kampanyasında yardımların Cemevi, Dersimliler Derneği ve HDP ilçe binasında toplanacağını duyurdu ve dayanışma çağrısında bulundu.

Pulur MÇD’de kış sinema günleri

Pulur’da Munzur Çevre Derneği tarafından 20 günlük film etkinliği düzenlendi

11. gününde süren film gösterimi sonrasında Pulur MÇD faaliyetleri ve yapılan etkinlik hakkında sohbetler gerçekleştirildi. Sistemin Dersim üzerinde gerçekleştirmeye çalıştığı HES’lerle, siyanürlü altın işletmeciliğiyle, orman yakmalarıyla doğanın tahribatını ve insansızlaştırmayı amaçladığı belirtildi.

1938’den beri Dersim üzerinde süren baskı ve yok etme politikalarının hala devam ettiği ama bunun yanında Dersim halkının direniş ve kararlılıkla karşısında durduğu da dile getirildi.

Dersim: 12-31 Ocak tarihleri arasında her gün bir film olmak üzere dünya sinemasının 20 politik filmi Pulur Munzur Çevre Derneği’nde gösterilmeye devam ediyor. 12 Ocak’ta başlayan film gösterimi katılımcıların yoğun ilgisiyle karşılandı.

Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebolu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat:1/102 Ke-
meraltı Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 261 Osmangazi Tel: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Botan Kobanê'dir, düşmedi-düşmeyecek!

TC devletinin 20 Temmuz Suruç Katliamı itibariyle savaş konseptine yapmış olduğu giriş, 24 Temmuz'da Kandil'in bombalanması ile devam etti; devamında ise sokağa çıkma yasakları, siyasi soykırım operasyonları, infazlar ile günümüze ulaşıyor. T. Kürdistan'ında tankıyla, topuyla Kürt halkına yönelik katliam politikalarına soyunan TC, bölgede birçok ilçede ilan ettiği sokağa çıkma yasaklarını iki aya yakındır devam ettiriyor. Anne karnındaki bebeği dahi "terörist" ilan ederek katleden AKP, bugün gerek ülke içinde gerek ülke dışında Kürtlere açmış olduğu savaşı her boyutuyla sürdürüyor.

Dışta Kürtlere yönelik politikalarını Suriye'nin geleceğinin görüşüleceği Cenevre görüşmelerinde de PYD'nin katılımını kriz haline getirecek net bir şekilde ortaya koyan AKP, PYD'nin görüşmelere katılması halinde Cenevre'yi boykot edeceğini açıkladı. Bu tavrın çok da şaşırtıcı olmadığını biliyoruz. Bu haliyle Suriye'de Kürt halkının siyasi olarak temsiliyetini tanımadığını bir kez daha ortaya koyan TC, ısrarla KDP'yi devreye sokmaya çalışıyor; 25 Ocak günü CNN International'a konuşan Davutoğlu'nun Suriyeli Kürtleri masada istedikleri ancak PYD'yi kabul etmeyeceklerine dair söylemleri tam da işaret ettiğimiz noktayı gösteriyor. DAİŞ'e yardım ve yataklığıyla bilinen TC devleti, dışta bu politikaları izlerken içte ise bölgede katliamlara imza atmaya devam ediyor.

Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür!

14 Aralık 2015 tarihinden beri TC'nin kolluk kuvvetleriyle ablukaya alınan Şirnex'in Cizir ilçesinde 22 Ocak günü bir eve atılan havan topunun ardından içeride 28 kişinin mahsur kalması ve ardından gelişenler, Kürt halkına dayatılan açık bir şekilde gösteriyor: Teslimiyet ya da ölüm! Günlerce yaralı bir şekilde evde mahsur kalan 28 kişinin hastaneye kaldırılmasına izin verilmeyerek, asker tarafından "Teslim olun!" çağrısında bulunularak ve havan toplarıyla saldırıya devam ederek kimliğini

defalarca olduğu üzere tekrar ortaya koyan TC, 28 kişi üzerinden tüm Kürt halkına "Ya teslim olursunuz ya da ölürsünüz" mesajını vermiştir.

Eylül 2015'te keskin nişancılar tarafından vurulan Cemile Çağırğa'nın cansız bedeninin gömülmesini engelleyenler insanlığı derin dondurucuda öldürürken bu defa bir evin bodrum katında öldürdüler! Bodrum katında yemeksiz, susuz ve yaralı halde mahsur kalan 28 kişiden 7 kişi kan kaybından yaşamını yitirdi ve can kayıpları artmaya devam ediyor. Açıktır ki TC devleti 28 kişinin sadece bedenini teslim almak istemiyor. TC'nin almak istediği teslimiyet, Kürt halkı için anadilinden, kimliğinden, kültüründen, topraklarından yoksun bir yaşamı ifade ediyor.

Bölgeye yönlendirilen ambulanslara dahi kurşun yağdıran bir zihniyete teslim olmanın yüzyıllar süreceği bir boyun eğiş teslim olmak demek olduğunu Kürt halkı son 6 aylık süreçte bir kez daha gördü. Dilini, kültürünü, kimliğini teslim almak için saldıranlara karşı hendeklerle direnen Kürt halkı "Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür" şiarıyla direnişini sürdürüyor; Kobanê'nin gösterdiği yoldan ilerlemeyi sürdürüyor.

Botan direnişi, Kobanêleşmektir!

1 yıl önce Rojava'da kantonların bağlanmasında kilit noktasında bulunan Kobanê'de DAİŞ işgaline karşı gösterilen direnişi Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan'ın "Kobanê düştü-düşecek" sözleriyle kırmaya çalıştığını hatırlayalım. Bugün ise gerek basın-yayın organlarıyla gerek kendi söylemleriyle öz savunmanın sürdürüldüğü ilçelerdeki direnişi kırma odaklı davranan AKP, Kobanê sürecine eş açıklamalarda bulunuyor. Cizir'de operasyonun sona ermesine az bir süre kaldığını belirten A. Davutoğlu'nun bu söylemi, "Cizre'ye girdik-gireceğiz"e çıkmaktadır. Biliyoruz ki Kobanê, YPG-YPJ güçlerinin öncülüğünde DAİŞ'ten alınmış, bahsi geçtiği gibi düşürülemezdir! Aylar sonra-

sında ise Tel Abyat için aynı durum söz konusu olmuştur. Yani direnenler, kazanmıştır ve Botan'da da zaffer direnen Kürt halkının olacaktır.

Bu kadar net ortaya koyduğumuz bu tespit, bugün süren direnişle alakalıdır. Kürt Ulusal Hareketi'nin 40 yıllık savaş deneyimi ve Rojava deneyimlerinin yanısıra tarihsel olarak da pek çok direnişe, isyana ev sahipliği yapan Botan toprakları, TC için "kolay lokma" olmadı-olmayacaktır da! Kürt halkının artık TC devletini tanımadığını, devleti sokaklarında, meydanlarında, köylerinde, ilçelerinde istemediklerini biliyoruz. Kendi yönetimini ele almak isteyen bu halk, yüzyıllardır süren zulme, katliama "Edi bese" diyor!

Kobanê süreci ile eş açıklamalarda bulunan AKP'ye karşılık, direnişin de devrimciler açısından Kobanê ile eş anlam bulması gerekmektedir. Devrimciler açısından aktif bir şekilde sahiplenilen, omuz verilen Kobanê Serhildanı'nın bir benzerinin de Botan topraklarında örülmesi, şovenizmle mücadelenin en etkin hali

olacaktır. Bu da TC devletinin varlığını zedelemenin en önemli yoludur.

"Su heval, su, su..."

Tek din-dil-ulus mottosuyla kendini var eden TC'nin, yok saydığı diline, kimliğine kavuşmak isteyen Kürt halkının gördüğü zulmün en net göstergesi yazımızda daha önce de belirttiğimiz Cizir'de 28 yaralının bir evin bodrum katında mahsur kalması oldu. HDP Şirnak Milletvekili Faysal Sarıyıldız'a gönderdiği "Su heval, su, su" şeklindeki mesaj 7'si katledilen 28 canın yakarıdır. Bu yakarış, aynı topraklarda soykırıma uğratılan Ermenilerin, 1938'de Dersim'de süngü uçlarında can verenlerin, Sivas'ta yakılarak katledilenlerin, Roboski'de bombalanan 34 Kürt'ündür. Ve bu topraklar, ezilenlerin kanıyla yeterince sulanmıştır! An'ı serhildan olarak değerlendiren, bu anlamda önemli pratikler ortaya koyan Kürt halkının direnişine omuz vermek demek, hakim sınıflar tarafından dayatılana; baskıya, zulme, katliama karşı çıkmak demektir.